ஸ்ரீ :

பேரருளாளன் பெருந்தேவித் தாயார் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ தேவராஜஸ்வாமி தேவஸ்தானத்தின்
பழைய புதிய செய்திகளையெல்லாம்
நன்குணர்த்தவல்ல சிறந்த நூல்

தேவப்பெருமாள் திருவருள்

ஸ்ரீ காஞ்சி பிரதிவாதி பயங்கரம் ஸ்வாமிகளின்
பல கட்டுரைகளையும், பல நீதி மன்றத்து
ரிகார்டுகளையும் உட்கொண்டது.

Printed at The Navaneetham Printers, Triplicane, Phone : 843057

கிடைக்குமிடம் :

தேவப்பெருமாள் ஸன்னிதிக் கடைகள்

விலை ரூ. 2 - 00

ஆவலுடையோர்க்கு அன்பளிப்பு

1979

நற்றவர்கள் கொண்டாடும் நாள்

ஸ்ரீ

பேரருளாளன் பெருந்தேவித்தாயார் திருவடிகளே சரணம்

முன்னுரை

'தேவப்பெருமாள் திருவருள்' என்னுமிந்நூல் இப்போதாகப் புதிதாய் எழுதப்பட்டதன்று. பல வாண்டுகட்கு முன்பு ஸ்ரீகாஞ்சீ பிரதிவாதி பயங்கரம் ஸ்வாமியால் எழுதி வெளியிடப்பட்ட பல கட்டுரைகளின் தொகுப்பாக இப்போது மறுபதிப்பு செய்யப் பட்டது. ஸ்ரீ ஸ்வாமியின் பல நூற்றுக்கணக்கான நூல்களில் சில வருஷகாலமாய் கிடைப்பதற்கு அருமையாகியுள்ள நூல்களை யெல்லாம் மறுபதிப்புச் செய்ய, சென்னை, மதுரை, திருச்சி' திருநெல்வேலி முதலானவிடங்களில் பல வைதிக லௌகிகத் தலைவர்கள் கூடிச் சபைகள் ஏற்படுத்தியிருப்பதால் அவற்றில் ஒரு சபையார் செய்த திருப்பணி இது.

காஞ்சீபுரம் தாதாசாரியர்களில் ஒருவரானஸ்ரீமான். R. வரத தாதாசாரியர் என்பவர் நேற்று கார்த்திகைமாதத்தில் ஸ்ரீ தாத தேசிகன் திருநக்ஷத்திரத்தன்று ஆங்கிலத்தில் தாததேசிகன் பெரு மைகளைப் பற்றி ஒரு புத்தகம் வெளியிட்டதாகவும், அதில் தகுதி யற்ற பல விஷயங்கள் பொறிக்கப்பட்டிருப்பதாகவும், அப்புத்தகத் திற்கு 40ரூ விலை வைத்திருப்பதாகவும் கேள்விப் படுகிறோம். 400, அல்லது 4000ரூ விலைவைத்தால் அதை ஒருவரும் கண் ணெடுத்துப் பாராமலேயிருக்கலாம் அதற்கு மறுப்பு வெளிவரா மலிருப்பதற்கு இது நல்லவுபாயமல்லவா?

40ரூ விலையுள்ள அச்சுவடியில் எழுதப்பட்டுள்ள அபத்த பஞ்சாங்கபுஞ்ஜங்களுக்கு, தேவப்பெருமாள் திருவருளென்னுமிந்த நூலே போதுமானதென்று திண்ணமாகச் சொல்லலாம்.

ஸ்ரீமத் பிரதிவாதிபயங்கர வம்சஸ்தர்களின் மூலபுருஷரான அண்ணன் வடகலைவகுப்பைச்சேர்ந்தவரென்பது ஷை தாதாசாரியர் சுவடியில் ஒரு அஸம்பத்தப் பேச்சு. ஸமீப காலத்தில் பிரதிவாதி பயங்கரம் ஸ்வாமியின் ஆப்தர் மூலமாக வெளிவந்திருக்கிற உத்தம வித்வன் மனோரஞ்ஜனத்தில் உத்தமூரர்க்கு இட்ட வ்யாமோஹ ப்ரசமௌஷதம் என்று வெளிவந்திருக்கும் பகுதியை வாசித்துப் பார்த்தால் நம் வரத தாதாசாரியார் பல பல வுண்மைகளை எளிதில் உணர்ந்துகொள்ளுவர்; அதனோடு கூட நேற்று மார்கழியில் வெளி

வந்துள்ள சதப்ரச்ந ரத்னவளியை ஆதியோடந்தமாக வாசித்துப் பார்த்தாலும் பலவுண்மைகள் விளங்கும்.

நமது நண்பர் வரததாதாசாரியர், ஸ்ரீ தாததேசிகனையும் ஸ்ரீ வேதாந்ததேசிகனையும் வடகலையென்று மருண்டிருக்கிறார் போலும். 1909ல் எழுதிவெளிவந்துள்ள தாததேசிகனடுபாடு சின்ன காஞ்சியில் ஒவ்வொருவர் திருமாளிகையிலுமுள்ளது. அதை மறுபடியும் வாசித்தாராகில் முந்தின மருள் தொலையும். (2) தேசிக ரஹஸ்யமொன்றில் முடிவில் "விசுத்ததேசிகவதாரங்கதாம்நி வ்ய லிக்யத" என்றும், பகவத்தியாநஸோபாநத்தின் முடிவில் "ரங்காஸ்தாநே ரஸிக மஹிதே ரஞ்ஜிதா சேஷசித்தே வித்வத் ஸேவாவிமலமநஸா வேங்கடேசேந" என்றும், முநிவாஹந போகத்தின் முடிவில் "நாண் பெரியோமல் லோம்நாம் நன்றுந் தீதும் நமக்குரைப்பாருளரென்று நாடுவோமே" என்றும் அருளிச் செய்த நம் ஸ்வாமி தேசிகன் தாமே தமது நிலைமையைத் தெளிய வெளியிட்டருளினராயிற்று. ஸ்ரீரங்கத்தில் நாச்சியார் ஸன்னிதிக்கெதிரே தேசிகன் ஸன்னிதிவாசற் கொடுங்கையில் திகழும் காரைக்கட்டிடமான தென்கலைத் திருமண்காப்பு பிரபல மான ஸாக்ஷியல்லவா?

காஞ்சியில் ஸ்ரீ ஜகத்குரு காதி ஸ்வாமி யெழுந்தருளியிருந்த போது (பழைய தர்மஹர்த்தாக்களான) அய்யா. ரகுநாத தாதா சாரியாரும், மேல்பாக்கம் குமார தாதாசாரியாரும் தனித் தனியே சில ஸமயங்களில் வந்து வார்த்தையாடுவர்கள். ஒருநாள் இரு வரும் சேர்ந்து வர நேர்ந்து விட்டது. அன்று ஸ்ரீ பெரும்பூதூர் ஸ்வாமி யொருவர் ஸ்ரீ காதிஸ்வாமி ஸன்னிதிக்கு வந்திருந்தார். ஏதோ வார்த்தை யடைவில், ரகுநாத தாதாசாரியார் ஸ்ரீபெரும் பூதூரில் பழங் காலத்தில் தாம் அநுபவித்த ஒப்புயர்வற்ற ஸன்னிதி மரியாதைகளை விரிவாகச் சொல்லிக் கண்ணீர் பெருக்கினர். அப் போது உடனிருந்த குமாரதாதாசாரியார் "கீழ்க் காலங்களில் மனம்போனபடியெல்லாம் சிலவிஷமங்களைச் செய்து விட்டு, மொட்டைச்சி கூந்தலை நினைத்துக்கொண்டு அழுவது போலே இப் போது அழ, விக்கி விக்கி யழு" என்று சொல்லிக் கொண்டே எழுந்து சென்றார், இது அறுபது வருடங்களுக்கு முந்தின செய்தி. இன்று போலுள்ள தந்தோ'......

— : ※ : —

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ தேவராஜஸ்வாமி தேவஸ்தானமும் - தாதாசார்ய குடும்பமும்

29-11-64 ஹிண்டுவில் வெளிவந்த ஸ்ரீ தாத தேசிகன் விஷயமான வியாஸத்தின் ஆராய்ச்சிகள்

(20-12-64ல் ஸ்ரீராமாநுஜனில் வெளிவந்தவற்றின் மறுபதிப்பு)

ஸ்ரீ காஞ்சீ P. B. அண்ணங்கராசாரியர்

—: ★ :—

தாததேசிகனைப்பற்றின வரலாறுகளின் பொய்ம்மை

1. ஸ்ரீ தாத தேசிகன் என்பவர் ஒரு ஸ்ரீ வைஷ்ணவப் பிரமுகர் என்பது உண்மை. இவர் பலபல கோவில்களைக் கட்டி வைத்தாரென்பது ஆதாரமற்ற வார்த்தை. இவர் கும்பகோணத்தில் தோன்றினரென்பது புதிதான வார்த்தை. ஏடூரிம்மடியென்று பிரசித்தமாக வழங்கும் உபபதத்தினால் ஏடூர் என்ற விடத்தில் அவதரித்தாரென்பது உண்மை. அந்த வூர் இன்னமும் விளங்குகின்றது. தாத தேசிகனுடைய சிஷ்யரொருவர் எழுதிய ப்ரபந்நாம்ருத மென்கிற பெரிய நூலில் தாததேசிகனுடைய வைபவமும் முடிவாக எழுதப்பட்டுள்ளது. அதில் ஏடூரில் அவர் அவதரித்தாரென்பதே யுள்ளது. சடமர்ஷணரென்கிற முனிவரே சடகோபராக அவதரித்தாரென்கிற பேச்சு இதுவரையில் ஒரு ஆசாரியராலும் ஒரு புத்தகத்திலும் கூறப்படவில்லை. இது ஸம்பாவிதமுமல்ல. திருக்குருகைப் பிரான் பிள்ளான் திருமலை நம்பியின் குமாரரென்பது விவாதாஸ்பதமான பேச்சு; திருமலை நம்பிக்குத் தோழப்பரென்றும் திருநாமம். இப் பெயரே இன்றைக்கும் வழங்கிவருவது இவர்க்கு இரு குமார்த்திகள் மட்டுமே யிருந்ததாக வேதாந்த தேசிகர் குருபரம்பராஸார மென்கிற நூலில் நிஸ்ஸந்தேஹமாக எழுதியுள்ளார். ஸ்ரீராமாநுஜர் பிள்ளானுக்கு உத்தரவிட்டதானது திருவாய்மொழிக்கு ஒரு சிறிய வியாக்கியானம் இயற்றும்படிக்கே யொழிய ஸ்ரீ பாஷ்யத்தைப்பற்றின கட்டளையைக் கூரத்தாழ்வான் பரம்பரையிலேயே செய்தார். தாத தேசிகர் பேச்சில் பிள்ளான் ஸம்பந்தம் வருவதற்கு ப்ரமேயமே கிடையாது. திருமலை ஸ்ரீநிவாஸாசாரியரென்பவர் பிள்ளானுடைய வம்சத்தில் தோன்றியவர் என்பதும், அவர் வேதாந்த தேசிகருக்கு அந்தரங்கரா யிருந்தாரென்பதும் புதிய கற்பனை. தேசிகர் சரித்திரத்தில் திருமலை ஸ்ரீநிவாஸாசாரிய ரென்கிற நபரை யாரும் எழுதியிருக்கவில்லை. இந்த திருமலை ஸ்ரீநிவாஸாசாரியரை வேதாந்த தேசிகரே ஸ்ரீ தேவராஜஸ்வாமி தேவஸ்தானத்திற்கு ஸ்ரீ கார்யகர்த்தராக நியமித்தா ரென்பது மிகவும் கற்பனை, 1842 ஆம் வருஷத்தில்தான் தாததேசிகனுக்கு கலெக்டர் மூலமாக இந்த தேவஸ்தான ஸ்ரீகார்யம் கிடைத்தது அதுவும் இந்த பரம்பரையினர் செய்த அநீதியினால் ஹைகோர்ட்டாரால் பறிமுதல் செய்யப்பட்ட

தென்கிற விஷயம் மேலே ரிகார்டுகளுடன் விவரிக்கப்படும். தேவப்பெருமாள் தேவஸ்தானத்தில் மண்டபங்கள் முதலிய அதிக கைங்கரியங்களைச் செய்தருளியவர் ஸ்ரீ அழகிய மணவாள ஜீயர் ஸ்வாமிகளென்பது பல சாஸனங்களினுல் நிர்ணயமான விஷயம், தாததேசிகன் செய்த கைங்கரியம் மிகவும் ஸ்வல்பம், அதுவும் அவர் தம்முடைய சிஷ்யருக்குக் கட்டளையிட்டுச் செய்வித்தது காஞ்சீபுரத்திலேயே உலகளந்த பெருமாள் ஸன்னிதிக்கு தருமகர்த்தாவாக இருந்த போரேற்று பட்டர் ஸ்ரீநிவாஸராகவாசாரியர் ஸ்வாமிகள் லக்ஷக்கணக்கான ரூபாயில் அக்ர ஹாரப்ரதிஷ்டை செய்தது, தடாக ப்ரதிஷ்டை செய்தது, நீரகம் காரகம் கார்வானம் என்கிற திவ்யதேசங்களைப் புநருத்தாரம் செய்தது இந்த நூற்றுண்டிலென்பதை நாம் கட்கூடாகப் பார்த்திருக்கிறோம். இதைவிட அதிசயமான காரியம் இந்த தேவஸ்தானத்தில் தாததேசிகர் யாதொன்றும் செய்யவில்லை. நூற்றுக்கால் மண்டபமும் அழகிய மணவாள ஜீயர் கைங்கர்யமென்பது சாஸநாரூடம். **இந்த மண்டபத்தில் அனேக தென்கலைத் திருமண் காப்புகள் விளங்குவதால் அது வடகலையாருடைய திருப்பணியா யிருக்க நியாயமில்லை.** அல்லது, **'தாததேசிகர் ஆதிகாலத்தில் தென்கலை ஸம்பிரதாயஸ்தர்' என்கிற தத்துவமாவது ஒப்புக்கொள்ளப்படவேணடும்***. அய்யங்கார் குளத்தில் அனுமார்கோவில் மட்டுமே யுள்ளது. ஸ்ரீ ராமர் கோவிலுமுள்ளதாகச் சொல்லுவது ப்ரத்யக்ஷமான அபத்தம். தேவப்பெருமாள் அணிந்து கொண்டிருக்கும் விலையுயர்ந்த திருவாபரணங்களெல்லாம் ஸ்ரீ ஆத்தான் ஜீயர், அழகிய மணவாள ஜீயர் வேங்கடாத்ரிஸ்வாமி, காஞ்சி பிரதிவாதி பயங்கரம் பெரிய அனந்தாசார்யஸ்வாமி முதலான தென்கலை ஸம்பிரதாயஸ்தர்களால்தான் செய்வித்துச் சாத்தப்பட்டவை. நாளைக்கும் **அனந்தாசார் மகரகண்டி** யென்றே வழங்கப்பட்டுவரும் திருவாபரணம் விலைமதிக்க முடியாதென்பது ப்ரஸித்தம். வெங்கடாத்ரி கொண்டையென்பதும் அப்படியே. இப்படி தாததேசிகர் பெயரால் ஒரு திருவாபரணமாவது வழங்குவதுண்டோ? இல்லாதது எப்படி யிருக்க முடியும்?

கி. பி. 1711ல் தான் ஒரு வடகலை தாதாசாரியர்க்கு இத்தலத்தில் தொடர்பு ஏற்பட்டது.

2. இனி, தாதாசாரியர்களுக்கு இந்த தேவஸ்தானத்தில் தொடர்பு ஏற்பட்டதைப் பற்றி விரிவாக விளக்குவோம். ஆதிகாலத்தில் இந்த தேவஸ்தான நிர்வாஹம் அர்ச்சகர், பரிசாரகர் அருளப்பாடு மிராசுதாரர்கள் முதலிய "ஸ்தலத்தாரின்" அதீனமாயிருந்தது. இதில் தாதாசாரியர்கள் சேரவில்லை. பிறகு ஒருகாலத்தில் யவநர் உபத்ரவத்தால் கோவில் சீர்கெட்டிருந்தது. அப்பொழுது ஆத்தான் ஜீயர் என்பவர் தமது சிஷ்யனை தோன்றமல் என்கிறவன் உதவியால் பெருமாளை உடையார் பாளையத்திலிருந்து மீட்டுக்கொண்டுவந்து கோயிலைச் சீர்படுத்திவைத்தார். இந்த உபகாரத்திற்காக ஷை ஸ்தலத்தார் ஸன்னிதி நிர்வாஹத்தை ஷை தோன்றமல்லிடம் ஒப்புவித்தார்கள்; அவன் அதை

* இதுவே சில சிலாசாஸனங்களிலும் ஏற்படும் உண்மை. அடியேன் இது விஷயமாய் எழுதி வெளியிட்டுள்ள (1909-ல்) **தாததேசிகன் ஈடுபாடு** என்கிற நூலைப் பார்க்கவும்.

தனது ஆசார்யரான ஆத்தான் ஜீயருக்குத் தந்துவிட்டான். ஆக ஆத்தான் ஜீயரும், அவருடைய பரம்பரையில் சேர்ந்த பலரும் தர்மகர்த்தர்களாக இருந்து வந்தார்கள் 1711ல் லக்ஷ்மீகுமார திருமலை தாதாசாரியர் என்பவர் பெரிய வித்வானாய் இருந்தபடியால், அவரால் ஸன்னிதிக்குப் பல நன்மைகளுண்டாகக் கூடுமென்றெண்ணி அவருக்கு முதல் தீர்த்தம் அளிக்கப்பட்டது இதற்காக அவர் ஸன்னிதியின் மாமூலான தென்கலை ஆசாரங்களையும், தென்கலைத்தனியன் முதலியவற்றையும் காப்பாற்றி வருவதாக உடன்படிக்கை எழுதிக்கொடுக்க வேண்டியதாயிற்று. அப்பொழுதும் அவர் முதல் தீர்த்தகாரராகமட்டுமிருந்தாரே யன்றி தர்மகர்த்தாவாக இல்லை அப்பொழுது மற்றும் பல தென்கலை தீர்த்த காரர்கள் இருந்தார்கள். இதில் பலர் வெகுகாலமாகவே தீர்த்தகாராயிருந்தார்கள். சிறிதுகாலம் கழித்து அரசாங்கமே தேவஸ்தான நிர்வாஹத்தை விரும்பி கிபி 1796-ல் ஏற்றுக்கொண்டது. பிறகு 1842-ல் அப்பொழுது இருந்த முதல் தீர்த்தகாரரும், வித்வானுமான ஒரு தாதாசாரியரிடம் தர்மகர்த்தா பதவி ஒப்புவிக்கப்பட்டது இப்பதவி 65 ஆண்டுகள் இவர்கள் பரம்பரையிலேயே இருந்தது. பிறகு இவர்களில் சிலராலேயே ஸ்கீம்ஸூட் போடப்பட்டு 1907-ல் ரிஸீவர் ஏற்படுத்தப்பட்டார். இந்தமுறையும் பலவாறாக மாறி தற்சமயம் ஸ்ரீவைஷ்ணவரல்லாத ப்ராமணர் ஒருவர் எக். ட்ரஸ்டியாகவும், 2 தாதாசாரியர் ஆனரரி ட்ரஸ்டிகளாகவும் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ஹிண்டுவில வியாஸ மெழுதியவரின் உள்ளத்தினுண்மை

3. ப்ரக்ருதம் ஹிண்டுவில் வெளிவந்த வியாஸ மெழுதியவர் ஆழ்வார்கள், திவ்ய ப்ரபந்தம், உபயவேதாந்தம் என்று பெரிய பெரிய பேச்சுக்களைப் புகுத்தி யிருப்பதைப் பார்க்க மிகவும் வேடிக்கையாயிருக்கிறது ஏனென்றால் இவர்களுச்கு உள்ளத்தில் இவைகள் விஷயமான பகையும் வெறுப்புமேயுள்ளது. இதே வரத தாதாசாரியென்பவர் செங்கல்பட்டு ஜில்லா ஜட்ஜி மூன் ஓர் ஸ்டேட்மெண்டு எழுதிக்கொடுத்திருக்கிறார். செங்கல்பட்டு ஜில்லா ஜட்ஜு கோர்டு *O. S. No. 7 —* 1945 ல் தமிழ் ப்ரபந்தங்கள், வேதத்தில் பிரவேசமில்லாத பெண்களுக்கும், ப்ராமணர் அல்லாதவர்களுக்குமே எழுதப்பட்டன. ஆகையால் வடகலை தாதாசாரிகள் இது விஷயமான தங்கள் பாத்யதையை தென்கலை ஆத்தான் ஜீயர் என்பவருக்கு விட்டுக்கொடுத்துவிட்டார்கள்." என்று இதைக்காட்டி ஒரு ஸப் ஜட்ஜு என்ன சொல்லுகிறாரென்றால், "இதனல் வடகலையாருக்கு ப்ரபந்தங்கள் விஷயத்தில் எவ்வளவு அலக்ஷியம் இருக்கிறதென்பதை நாம் அறியலாம். இப்படியிருந்தும், இவர்கள் தாங்களும் தமிழ் ப்ரபந்தம் சொல்லவேண்டுமென்று ஆக்ரஹம் கொள்வது தான் மிகவும் வேடிக்கையா யிருக்கிறது." என்றெழுதியுள்ளார் *

இத்தலத்தில் தாதாசாரியர்கள் செய்த அநீதிச் செயல்கள்

4. காஞ்சீபுரம் தேவஸ்தானத்திலும் இவர்கள் ஆழ்வார்களையும் திவ்யப்பிரபந்தங்களையும் மிகவும் கேவலப்படுத்தியுள்ளார்கள் ஆழ்வார்களின் உத்ஸ

* இது ஹைகோர்ட்டிலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. (Mad 83 L. W. 407)

வங்களையும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஆலயத்திற்கு அஸாதாரணமான அத்யயந உத்ஸவத்தையும் இவர்கள் நிறுத்தி விட்டார்கள். வில்லியம்பாக்கம் பையாகண்ணு தாதாசாரியர் ஒரு திருவாடிப்பூரத்தன்று பெரியாழ்வார்க்கு பஹுமானமாகக் கட்டி வைத்த திருப்பரிவட்டத்தைத் தன் கையால் தொட்டுக் களைந்து விசிறி யெறிந்தார்; இப்படியே திருக்கார்த்திகை யன்றிரவு திருப்பாணாழ்வார் விஷயத்திலும் அபசாரப்பட்டார் இவற்றுக்கு என்ன காரணமென்றால் இந்த தாதாசாரியர் ஒரு ஸமயம் கோர்ட்டில் வாக்கு மூலம் கொடுக்கையில் "இந்த தேவஸ்தானத்தில் எந்த ஆழ்வாருக்கும் எந்த ஆசாரியருக்கும் எந்த ஸந்தர்ப்பத்திலும் யாதொரு மரியாதையும் செய்கிற வழக்கமில்லை" என்று கூசாமல் சொல்லியிருந்ததேயாம். இதெல்லாம் ரிகார்ட்டில் ஏறிக்கிடக்கிறது.

ஸ்ரீபெரும்பூதூர் வியாஜ்ஜியத்தின் பரிஷ்காரம்

5. ப்ரஸங்காத் முக்கியமான விஷயம் கேண்மின், கடைசியாக ஸ்ரீபெரும்பூதூர் ஜட்ஜ் மெண்டில்தான் தாதாசாரியர்களின் பிரபாவம் மிக விளங்கிற்று. அவ்விடத்தில் ஒரு விதமான கலஹமுமில்லாமல் நடந்து வந்து கொண்டிருக்கையில் வெகுநாள் கழித்து தாதாசாரிகள் சண்டைகளைக் கிளப்ப அபரிமிதமான வியவஹாரங்கள் நடந்தன. ப்ரஹ்மஸ்ரீ V. கிருஷ்ணசாமி ஐயர் என்கிறவொரு பிரபல அட்வகேட் அங்கு வடகலையார்களுக்கு வக்கீலாக இருந்தார். அப்போது ஸ்ரீபெரும்பூதூர் வியாஜ்ஜியம் கடைசியாக ஹைகோர்ட்டில் இருந்தது. அந்த ஸமயத்தில், மேலே சொன்ன வடகலையாரின் வக்கீலான ஸ்ரீகிருஷ்ணசாமி ஐயரவர்கள் ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ் ஸ்தானத்தில் அமர்ந்தார். அப்போது ஹைகோர்ட்டிலிருந்த ஸ்ரீபெரும்பூதூர் ஸன்னிதி வ்யவஹாரத்தின் அப்பீல் அந்த கிருஷ்ணஸாமி ஐயருடைய பெஞ்சில் வந்தது. ஏற்கெனவே பல வருஷங்கள் வடகலையார்க்கு வக்கீலாயிருந்த இவருடைய பெஞ்சில் இந்த அப்பீல் நடக்கத்தகாதென்றும், இவரிடம் நடந்தால் நியாயம் தேறாதென்றும் தென்கலையார் ஆக்ஷேபிக்கத் தீவிரமான முயற்சிகள் செய்தும் பலிக்கவில்லை. அவரே விசாரிப்பதாகக் கேஸை எடுத்துக்கொண்டார். வடகலையார் நமக்கே வெற்றியென்று நிச்சயித்து ஆனந்தமாயிருக்கிறார்கள்; தென்கலையார் கவிழ்தலையிட்டு வருந்திக்கிடக்கிறார்கள். ஜட்ஜ கிருஷ்ணஸாமி ஐயரவர்கள் கேஸை யெடுத்துக் கொண்டு அன்றே அலம்பிக் கவிழ்த்து விட்டார். அவர் நெடுநாள் வடகலையார்களுக்கு வக்கீலாயிருந்தபடியால் எல்லா ரிகார்டுகளையும் ஒன்று விடாமல் முற்றிலும் பார்த்தவராகையாலே ப்ராமாணிகராய் மனச்சாட்சியை மீறமாட்டாமல் எழுதினார் :—

" தாதாசார்ய குடும்பஸ்தர்கள் தங்களுக்குக் குலபரம்பரையாக வந்த ஸ்ரீசைலேச மந்த்ரத்தை விட்டு வடகலை மந்த்ரத்தை ஆதரிக்கத் தொடங்கியதுதான் இவ்வளவுக்கும் காரணம்; இதிலிருந்தே தாதாசாரியர்கள் தங்கள் கவுரவங்களை இழக்க நேர்ந்தது " என்று.

இந்த விஷயத்தை இதுகாறும் நாம் பல புத்தகங்களில் பல தடவை எழுதியிருக்கிறோம்? மேலே குறித்த வாசகம் போன்ற பலபல வாசகங்களை த்வீபாந்தரஸ்

தர்களான பெரிய பெரிய ஜட்ஜிகள் திருமலை திருப்பதி ப்ரிவிகவுன்ஸில் தீர்ப்பு முதலியவைகளில் அபரிமிதமாக எழுதியிருந்தாலும் அதைவிட மேலே உதாஹரித்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணஸாமி ஐயர் திருவாசகத்திற்கு மஹத்தான கௌரவமுண்டு எதனால்? அவர் பத்தெட்டு வருஷகாலம் வடகலையார்களுக்கு அந்தரங்க வக்கீலாயிருந்து, அவர்களிடம் பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களைப் பெற்றிருந்து ரிகார்டுகளை எழுத்தெழுத்தாகப் பார்த்திருந்தவராகையாலே உள்ளதை உள்ளபடி தெரிந்து கொண்டு எழுதினார்; இது அவராகவா எழுதினது? தெய்வமன்றோ எழுதுவித்தது இதைக் கண்டு வைத்தும், அந்த தாதாசார்ய குடும்பஸ்தர்களுக்கு மணவாளமாமுனிகளின் திருவடிகளில் அபசாரபுத்தி இன்னமும் நீங்கவில்லை. நீங்காததோடு வளர்ந்தும் செல்லுகிறது

தாதாசாரியர்களின் மேல் ஸ்கீம்ஸூட் தொடுக்கப்பட்ட விவரம்

6 தேவராஜஸ்வாமி தேவஸ்தானத்தில் சில காலம் ஏகதேசமாக தர்மகர்த்த பதவியை வஹித்து வந்த தாதாசார்ய வம்சஸ்தர்கள் தர்ம பரிபாலனங்களை ஒழுங்குபாடாகச் செய்வதில்லையென்றும் அவர்களை விலக்கி நியாயம் செலுத்த வேண்டுமென்றும் சுமார் 52 வருஷங்களுக்கு முன் வியவஹாரம் (ஸ்கீம்ஸூட்) ஆரம்பமாயிற்று இந்த ஸ்கீம்ஸூட் போட்டவர்கள் டி தேவஸ்தானத்தில் கைங்கர்ய பரர்கள் பலர் எனினும் தென்கலையார்களே முக்கியமாக நின்றார்கள். அப்போது தேவஸ்தான நிர்வாஹம் ஒரு ரிசீவர் மூலமாக நடந்து வந்தது. நல்ல புகழ்பெற்ற தோணுங்குளம் ராமாநுஜாசாரியாரென்பவரே அப்போது பல வருஷங்கள் ரிஸீவராயிருந்தவர். அந்த ஸ்கீம் வியாஜ்ஜியம் சென்னை ஹைகோர்ட்டாரவர்களால் ஒருவாறு முடிவு செய்யப்பட்டது. தாதாசார்ய வம்சஸ்தர்களில் ஐந்து பேர்கள் தர்மகர்த்தாக்களாயிருக்கவேண்டுமென்றும், ஒவ்வொரு வருஷத்தில் ஒவ்வொருவர் எக்ஸிக்யூடிவ் டிரஸ்டியாக இருந்து அதிகாரம் செலுத்தி வரவேண்டியதென்றும், இவர்கள் அநீதியாக நடந்து கொண்டால் அதைப் பரிசீலனை செய்து நியாயம் செலுத்துவதற்காக அவர்களுக்குமேல் ஒரு ட்ரஸ்டு போர்டு இருக்கவேண்டியதென்றும், அந்த டிரஸ்டு போர்டில் ஒரு தென்கலை ஸ்ரீ வைஷ்ணவர், (தாதாசார்யரல்லாத) ஒரு வடகலை ஸ்ரீ வைஷ்ணவர், ஸ்ரீவைஷ்ணவரல்லாத ஒரு ப்ராஹ்மணர் ஆக மூவர் அதிகாரிகளாக இருந்து தணிக்கை செய்ய வேண்டியதென்றும்; அவசியம் நேருங்காலங்களில் இந்த ஸ்கீமை மாறுதல் (மாடிபிகேஷன்) செய்யலாமென்றும் முடிக்கப்பட்டது. அவ்விதமே சுமார் இருபது வருஷகாலம் நடந்து வந்தது. அதிலும் தரும நிர்வாஹங்கள் மிகவும் சீர்கேடாகவே யிருந்ததனால் ஸ்கீம் மாடிபிகேஷன் செய்யப்படவேணுமென்று மறுபடியும் தென்கலை ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களால் வியாஜ்ஜியம் தொடுக்கப்பட்டது. அப்போது ஐந்தாறு வருஷகாலம் மேற்படி தாதாசார்ய வம்சஸ்த தர்ம கர்த்தாக்கள் விலக்கப்பட்டு ஸ்மார்த்த ப்ராஹ்மணரொருவர் ரிஸீவராக ஜில்லா கோர்ட்டாரால் நியமிக்கப்பெற்று தேவஸ்தான பரிபாலனம் நடந்து வந்தது. அந்த வியவஹாரமானது விசேஷபலனைப் பெறுவியாமலே முடிந்திட்டதனால் மறுபடியும் மேற்படி தாதாசார்ய வம்சஸ்தர்களை ஐந்து பேர்கள் தர்ம கர்த்தாக்களாக இருந்துவர

நேர்ந்தது. வாதிகளான தென்கலையார்களால் சென்னை ஹைகோர்ட்டில் அப்பீல் செய்து கொள்ளப்பட்டிருந்தது. அந்த அப்பீல் 17-1-1941 தேதியில் கனம் ஜட்ஜ் வார்ட்ஸ்வொர்த் துரையவர்களாலும் ப்ரஹ்மஸ்ரீ கனம் ஜட்ஜ் பதஞ்சலி சாஸ்திரியவர்களாலும் பரிஷ்காரமாக முடிவு செய்யப்பட்டது. இந்த முடிவின் ஸாராம்சங்களை மேலே விளக்கிக் காட்டுகிறேன், (இடையில்)

தாதாசாரியர்களுக்குப் பரம்பரை மிராசு கிடையாதென்று முடிந்ததும், தற்காலமுள்ள பரிஸ்திதியும்

7. மேற்படி தாதாசாரியர்களுக்குண்டான இந்த தர்ம கர்த்ருத்வ ஹக்கானது பரம்பரை மிராசா? அன்று? என்கிற ஒரு வியாஜ்ஜியமும் தனிப்பட நடந்தது. பரம்பரை மிராசுதான் என்று முன்னம் ஜில்லாகோர்ட்டில் முடிந்திருந்தது அதன் பேரில் தென்கலையார் ஹைகோர்ட்டில் அப்பீல் செய்துகொள்ள, பரம்பரை மிராசு அல்ல என்று தீர்மானிக்கப்பட்டுக் கீழ்க் கோர்ட்டுத் தீர்ப்பு வஜாகு மறுக்கப்பட்டது.*

கடைசியான முடிவு என்னவென்றால். "ஸ்ரீவைஷ்ணவரல்லாத ஒரு ப்ராஹ்மணர் (ஸ்மார்த்தர் அல்லது மாத்வர்) ஸர்வாதிகார ஸம்பந்நரான மேனேஜிங் டிரஸ்டியாக நூறு ரூபாய் சம்பளத்தில் நியமிக்கப்படவேண்டும். தேவஸ்தான ஸம்பந்தமான லௌகிக வைதிக ஸகல அதிகாரங்களும் அவரொருவர்க்கே அதீனம். தாதாசார்ய வம்சஸ்தர்களில் கீழண்டை வகுப்பிலும் மேலண்டை வகுப்பிலுமாக இரண்டு பேர்கள் ஒருவிதமான அதிகாரமுமின்றிக்கே நாமமாத்ரமான (ஹானரரி) டிரஸ்டிகளாக இருக்கவேண்டியது. மேனேஜிங் டிரஸ்டியின் நடவடிக்கைகளின் மீது தணிக்கை பார்க்கவேண்டிய அதிகாரம் முழுவதும் ரிலிஜியஸ் எண்டோமெண்டு போர்டைச் சேர்ந்தது மேற்படி ஸ்கீம் கேஸ் அப்பீல் வாதிகளான ஸ்ரீ காஞ்சி P. B. அண்ணங்கராசாரியர் ஆகிய அடியேன் முதலான ஏழு தென்கலையார்களுக்கு கோர்ட்டு காஸ்டு சுமார் ரூ. 450 வரையில் தேவஸ்தானத்திலிருந்து செலுத்த வேண்டியது" என்பது தீர்ப்பின் ஸாராம்சம். இது இப்படியே நிறைவேற்றப்பட்டது. மேற்படி தீர்ப்பை கோர்ட்டார் வெளியிட்டவளவில் அப்போது தர்ம கர்த்தாக்களாக இருந்து வந்த தாதாசாரியர்கள் "நாளது வைகாசி மாதத்தில் நடைபெற வேண்டிய ப்ரஹ்மோத்ஸவம் வரையில் நாங்களே யிருந்து அநுபவித்து விட்டு உடனே விலகிப் போய் விடுகிறோம்; கோர்ட்டார் தயவு செய்து அந்தப்படிக்கு உத்தரவு அளிக்கவேணும்" என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். அதைக் கோர்ட்டார் சிறிதும் அநுமதிக்கவில்லை "நாளது மார்ச்சு மாதம் 17வுக்குள் இந்த ஆர்டர் ஆசாரத்திற்கு வரவேண்டியது அவசியம்" என்று முடிவு செய்திட்டார்கள். அப்படியே அன்று முதலாகவே ஆசாரத்திற்கு வந்து விட்டது. ஸ்கீம்கேஸ் ஓய்ந்தபாடில்லை. இன்னமுமுள்ளது. (இவர்களது தொந்திரவு இன்றும் நீடித்து வருவதால்.)

*1941-1-MLJ-250.

மணவாளமாமுனிகளிடத்து நிஷ்காரணமாச்சரியத்தினால் தாதாசாரியர்களடைந்த பங்கங்கள்

8. ஆதியில் தாதாசார்ய வம்சத்தவர்களுக்கு ஏற்பட்ட பெருமைகளெல்லாம் மணவாளமாமுனிகளிடத்தில் பக்தி ஸம்பத்தினாலேயே என்பது பிஷ்டபேஷணம். என்றைக்கு இவர்கள் மணவாள மாமுனிகளிடத்தில் பகை கொண்டு நடக்க ஆரம்பித்தார்களோ அன்றைக்கே இவர்களுடைய ஸ்ரீ க்ஷபிக்கத் தொடங்கிற்று ஸ்ரீ பெரும்பூதூர் எம்பெருமானார் ஸந்நிதியில் இவர்களுக்கு எப்படிப்பட்ட மரியாதைகள் இருந்தன! காஞ்சீ க்ஷேத்திரத்து ஸகல தேவாலயங்களிலும் எப்படிப்பட்ட மரியாதைகள் இருந்தன! அந்தோ! எல்லா மழிந்தன. இதற்கு என்னகாரணமென்பது இவர்களுக்குத் தெரியமலா இருக்கிறது? எல்லாம் ரிகார்டுகளிலன்றோ ஏறி விளங்குகின்றது. இதர ஸன்னிதிகளில் இவர்களுக்கு தர்மகர்த்த ஹக்கு இல்லாமல் போனாலும் ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரம் தொடங்கி அதற்கு மரியாதையாக முதல் தீர்த்தமநுபவிக்கிறமிராசு இருந்தது. தொடங்குவதில் விபரீதம் செய்து மரியாதைகளை இழந்தார்கள். அதற்குப்ரதிக்ரியை பண்ணமாட்டாமல் தங்களுக்கு தர்மகர்த்த ஹோதாவுள்ள இந்த தேவஸ்தானத்தில் தென்கலையார்களுடைய தீர்த்த மரியாதைகளை யெல்லாம் நிறுத்தினார்கள். ஒவ்வொரு தீர்த்தகாரரும் வியாஜ்ஜியமாடி ஸ்தாபித்துக் கொண்டார்கள் தென்கலையான சாத்துப்படி மிராசுதாரரை விலக்கினார்கள்; அவரும் வியாஜ்ஜியமாடி ஸ்தாபித்துக் கொண்டார். இப்படிப்பட்ட விஷமங்கள் பல பல வடகலை நாமம் போட்டுக்கொண்டால்தான் உங்கள் மிராசுகளையநுபவிக்கலாமென்று சில மிராசுதாரர்களை நிர்ப்பந்தித்தார்கள் அதற்கு முதலியார்கள் கணக்குப் பிள்ளைகள் முதலானோர் சிலர் இசைந்தார்கள். ஆழ்வார் ஸன்னிதிக்காரரையும் இப்படி நிர்ப்பந்தித்தார்கள்; இசையாமற்போகவே பட்டம் பகலில் பகற் கொள்ளைக்காரர்களைப்போல் வாயில் துணியை யடைத்து ஹிம்ஸைகளைப் பண்ணி மூன்று கோர்ட்டுவரை இதற்காக வியாஜ்ஜியம் நடந்து வாசாமகோசரமாக பங்கமடைந்தார்கள். இப்படிப்பட்ட தப்பு வியாஜ்ஜியங்களை அநாவச்யகமாகக் கிளப்பி அவற்றுக்குச் செலவு செய்ய தேவஸ்தானப் பணம் அப்போது இவர்களுக்கு ஸ்வாதீனமாயிருந்தபடியால் அத்தப் பணத்திற்கு இப்படிப்பட்ட விநியோகங்களை செய்துவந்தார்கள்.

கி. பி. 1842ல் தர்மகர்த்தம் பெற்ற தாதாசாரியர்கள் அடைந்த பராஜய பரம்பரைகள்

9. இன்னமும் கேண்மின்; 1842 ஆம் வருஷத்தில் தாதாசாரியர்கள் இந்த தேவஸ்தான நிர்வாஹத்தை ஒப்புக்கொண்டபின் இரண்டு மூன்று வருஷகாலம் ஸாத்விகர்களா யிருந்தார்கள்போலும் பிறகு முதற்காரியம் ஆழ்வார்களின் ஸன்னிதிகளை யெல்லாம் பாழ்படுத்தியது. அதற்கடுத்த காரியம் நம்மாழ்வார், மணவாளமாமுனிகள் ஸன்னிதிக்காரர்களோடு வியாஜ்ஜியம் தொடங்கியது [அது 1852ஆம் வருஷத்தில்] "ஆழ்வாரைத் தொட்டுத் திருவாராதனம் செய்ய உங்களுக்கு அதிகாரமில்லை; நீங்கள் வெறும் பரிசாரகர்களேயொழிய அர்ச்சகர்களல்ல; தேவஸ்தான அர்ச்சகர்

களே அங்கும் பூஜை செய்ய வேண்டும்" என்று வியாஜ்ஜியம் தொடங்கி ஆழ்வார் ஸன்னிதி திட்டங்களையெல்லாம் நிறுத்தி மூன்று கோர்ட்டு வரை நீண்ட காலம் வழக்காடித் தோல்வி யடைந்து நின்றார்கள், பிறகு பல வருஷங்கள் கழித்து, அந்த ஆழ்வார் ஸன்னிதிக்காரர்களுள் ஒருவரான (Late) திருமணி ராகவசாரிய ரென்பவரை வதம் செய்வதாகவும் துணிந்து, யானைக்கு மதம் பிடித்திருப்பதாக ஒரு பொய்யான ப்ரவாதத்தைக் கிளப்பி இரண்டு கோபுர வாசற்கதவுகளையும் பகலிலேயே அடைத்து அந்த ராகவாசாரியர் ஆழ்வாருக்குக் காலைத் திருவாரா தனம் செய்து கொண்டிருக்கையில் அவரை வெளியில் தள்ளிக் கைகால்களைக் கட்டி வாயிலும் துணியை யடைத்து ஆழ்வார் மதுரகவிகள் நாதமுனிகள் மூவரையும் திருமலைமேல் கொண்டு சேர்த்துத் திருமணை மாற்றுவதாக இருக்கையில் போலீஸ் ப்ருந்தம் நூற்றுக்கணக்காக மலைமேல் வந்து சேர்ந்து பிறகு கிரிமினல் கோர்ட்டுகளிலும் ஸிவில் கோர்ட்டுகளிலும் நடந்த நடவடிக்கைகள் பாரத ராமாய ணாதிகளைப் போலே அச்சாகி யிருக்கின்றனவென்பதை உலகமறியும். இவற்றில் இவர்களுக்கு நேர்ந்த பராஜயங்கள் பேச்சுக்கு நிலமன்று.

பெருங்கட்டூர் குமாரதாததாசாரியாரின் அதர்க்கணச் செயலின் பலன்

10. இந்த தேவஸ்தானத்தில் அனேக வருஷ காலம் ஏகதேசமாக தர்ம கர்த்தம் பார்த்து வந்த தாதாசாரிய குடும்பஸ்தர்கள் அதிகாரத்திலிருந்து அறவே நீக்கப்பட்டது ஹைகோர்ட்டு அதிகாரிகளாலென்று உலகம் நினைத்திருக்கிறது; நாமும் அவ்விதமாகவே எழுதினோம். ஆனால் உள்ளபடி சொல்லுமளவில், மண வாளமாமுனிகளே நீக்கிவைத்தாரென்பது ஸத்யம். "யதநந்தரம் யத்பவதி தத் தஸ்ய காரணம்" என்று சாஸ்த்ரஜ்ஞர்கள் கூறுவர்கள். அதன்படி பார்த்தால் நாம் தெரிவிக்கின்ற உண்மை ஒவ்வொருவருடைய வுள்ளத்திலும் நன்கு பதியும். இவர்கள் தர்ம கர்த்ரு பதவியிலிருந்து விலக்கப்படுவதற்கு நெருங்கின முன்னாட் களில் நடந்த இவர்களது நடத்தைகளைச் சுருக்கமாக நிரூபிப்போம். உலக மறிந்தவற்றையே இப்போது நினைப்பூட்டுகிறோமத்தனை. காலம் ஹைகோர்ட்டு ஜட்ஜ் (Late) ஸ்ரீ ஸுந்தரமையரவர்கள் ஒரு வருஷத்தில் ஐப்பசி மாதத்தில் ஏதோ காரியவசமாகக் காஞ்சீபுரம் வந்திருந்து அன்றிரவு 7-மணிக்குத் தேவப்பெருமாளை ஸேவிக்க வந்திருந்தார். உபயகோயாரும் அவரை வரவேற்று உபசாரங்கள் செய்து பெருமாள் தாயார் ஸேவைகளைச் சிறப்பாகச் செய்வித்தார்கள். அவரும் ஆனந்தமாக ஸேவித்துத் திரும்புகையில், அப்போது மணவாள மாமுனிகளுத் ஸவம் நடந்து கொண்டிருந்தபடியால் வெளிப்புறப்பாட்டுக்காக அதிர்வெடி போட, அது கேட்ட ஜட்ஜ் அவர்கள் என்ன விசேஷமிப்போது? என்று கேட்க, மணவாள மாமுனிகளுத்ஸவம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது; வெளியில் பந்தலில் பத்தியுலாத்துப் புறப்பாடு ஆரம்பமாகிறது; அதற்காக அதிர்வெடி" என்று சொல்லிவிட்டு "தாங் களும் அங்கே ஐந்து நிமிஷம் விஜயம் செய்தால் நன்றாயிருக்கும்" என்று தென் கலைத் தலைவர்கள் சொல்ல, அவரும் "அதற்கென்ன? அவசியம் வருகிறேன்" என்று சொல்லி பெருந்திரளுடனே மணவாளமாமுனிகள் ஸன்னிதி பக்கமாகத் திரும்பினவாறே அப்போது தேவஸ்தானத்தில் தர்மகர்த்தாவாயிருந்த பெருங்

கட்டூர் குமாரதாதாசாரியரென்பவர் அப்பெருங் கூட்டத்தைத் தள்ளிக்கொண்டு முன்னே ஓடிவந்து ஸத்யோவைதவ்யமடைந்தவளைப்போல் சரேலென்று நிலத்தில் விழுந்து வாயிலும் வயிற்றிலுமடித்துக்கொண்டு "ஐயோ! தங்களை சாக்ஷிபோடுவதற்கென்றே இன்று புதிதாக இந்த புறப்பாட்டை ஆரம்பிக்கின்றார்கள், நீங்கள் அங்கே சென்றால் ப்ரேதங்கள் விழுகிற வேடிக்கையைத்தான் பார்க்கவேண்டும்" என்று கத்தினார். ஜட்ஜ் அவர்கள் திகைத்துப்போய் உடனே திரும்பிப்போய்விட்டார், அந்த குமாரதாதாசாரியருடைய சாதுர்யத்தை வடகலையார்கள் மிகவும் மெச்சி உடனே அவரைத் தேவப்பெருமாளிடம் கொண்டுபோய் மாலை மரியாதைகள் செய்வித்து பேஷ்! பேஷ்! என்று குலவமடித்தார்கள். பிறகு அந்த குமாரதாதாசாரியருக்கு நேர்ந்த கதியைக் கேளுங்கள், இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்குள்ளே உடலெல்லாம் புழுத்து நடமாட்டமுமிழந்திருந்து துன்பக்கடலுள் துவண்டு இப்படி நாலைந்து வருஷம் வேதனைகள் பட்டு, சரமகாலத்திலே வேஷ்டியால் ஏணை கட்டி அதிலே தன்னைக் கொண்டுபோய் திருமலையிலே பெரிய பெருமாளைத் தாம் ஸேவிக்கும்படி செய்விக்கவேணுமென்று சிலரை வேண்டிக்கொண்டு அப்படியே ஏணையிலே தூக்கிக்கொண்டு போகப்பட்டு, திருமலையிலே சேவித்துத் திரும்புகையில் ஆழ்வார் திருவீதிவலமாக அந்த ஏணையைக்கொண்டு போகச்சொல்லி மணவாள மாமுனிகள் ஸன்னிதிவாசலில் வந்தவாறே அங்கு இறக்கச்சொல்லி "ஸ்வாமிந்! முன்பு திருப்புட்குழி ஸ்வாமியின் அபசாரங்களை க்ஷமித்தருளினதுபோல அடியேனுடைய அபசாரங்களையும் க்ஷமித்தருளவேணும்" என்று கதறிக்கதறி கத்திக்கத்தி யழுது க்ருஹம் வந்து சேர்ந்து அன்று மாலையே பரலோகம் சென்று சேர்ந்தாரென்பது ஜகத் ப்ரஸித்தம். [இங்கே திருப்புட்குழி ஸ்வாமிப்ரஸ்தாவம் வந்திருக்கிறது; அந்த விஷயம் மேலே விளங்கும்]

மேல்பாக்கம் குமாரதாதாசாரியர் மஹிமை

11. மேல்பாக்கம் குமாரதாதாசாரியரென்பவர் ஸ்வல்பகாலம் தர்மகர்த்த நடனமாடினார் பதவிக்கு வந்தவுடனே தென்கலையார்களை வரவழைத்து "உங்களில் நாலாயிர அத்யாபகர்கள் எத்தனை பேர்கள்? சில சிலபாகம் தெரிந்த அத்யாபகர்கள் எத்தனை பேர்கள்? எல்லாம் விலேவாரியாக எழுதிக் கொடுத்துவிட்டே கைங்கர்யம் பார்க்கவேணும்" என்று சில அட்டஹாஸங்கள் செய்தார், அடுத்த வாரத்தில் கைசிகத்வாதசி ப்ராப்தமாக, அன்று அந்த குமாரதாதாசாரியார் புராணம் வாசிப்பதாக வந்து பரிவட்டங்கட்டிக்கொண்டு கோலப்படி பக்கத்திலேயே போலீஸ் பந்தோபஸ்துடன் பகல் 12 மணி வரை நாற்றிசையும் நோக்கி விழித்திருந்து பரிவட்டத்தைத் தாமே களைந்து கொடுத்துவிட்டு வீடுசேர்ந்து ட்ரஸ்டி பதவிக்கு ராஜிநாமா கொடுத்துவிட்டு அன்றிரவே சென்னைமாநகர் போய்ச் சேர்ந்து நாளடைவில் அங்கிருந்தே பெரிய பரஞ்சோதி புக்கார்.

சாமா திருமலை தாதாசாரியர் பிரபாவம்

12. சாமா திருமலை தாதாசாரிய ரென்பவர் மணவாள மாமுனிகளையும் அவரடியார்களையும் வாசாமகோசரமாக நிந்தித்து சீவசன பூஷணச் சீர்நேடு

என்று சில அபத்த பஞ்சாங்கங்களை வெளியிட்டுக் கொண்டிருந்தார்; அதே ஸமயத்தில் தர்மகர்த்த பதவிக்குப் பிரபல முயற்சி செய்து நிற்க, "இந்த ஸ்தானத்திற்கு இவர் வந்தால் கோவிலே குட்டிச்சுவராய்விடும்" என்று காயாதிகளே வெளிப்படையாகவந்து ஆக்ஷேபிக்கும்படியாகி அந்த பதவி கிடைக்காததோடு பலவகைப்பட்ட பங்கங்களையடைந்து பரிதாபநிலைகளையெய்தி முடிந்தார்.

பூந்தி தாதாசாரியரின் மேன்மை

13. பூந்தி தாதாசாரியென்பவர் சில நாட்கள் தர்மகர்த்தக் கூத்தாடினார், அப்போது அவர் சாவுதீட்டுடனே மணவாள மாமுனிகள் ஸன்னிதியிலேவந்து; மாமுனிகளின் திருமுற்றப்பந்தல் பத்தியுலாத்தல் ஸமயத்தில் தண்டைப்பிடித்துத் தள்ளிச் சில அதர்க்கண சேஷ்டைகள் செய்ய "தெய்வம் நின்றுகொல்லும்" என்கிற பழமொழியும் பழுதாகி அடுத்த நாளிலேயே அவர் "வானோ மறிகடலோ மாருதமோ தீயகமோ கானோ வொருங்கிற்று" என்ன வேண்டும் படியான சோசநீயஸ்திதிகளை யடைந்த சரிதைகளை ஒருவரும் மறந்திருக்க முடியாது.

சோணன் தாதாசாரியரின் சிறப்பு

14. சோணன் தாதாசாரிய ரென்பவரும் சிலகாலம் தர்மகர்த்த நருத்த மாடினார். ஒரு வருஷம் வைசாகோத்ஸவத்தில் த்வாதசாராதனத்தினன்று திருவபிஷேக மண்டபத்தின் கீழ் இரு நூறு ஸ்வாமிகள் எழுந்தருளி யிருந்து திருவாய்மொழி ஸேவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பெருமாளுக்கு அலங்காரமாகி த்வாதசாராதனமும் நடைபெறவேணும். திருத்திரை சேர்த்திருக்கிறது. "இன்று த்வாதசாராதனமும் கிடையாது, த்ரயோதசாராதனமும் கிடையாது; பெருமாளைக் கண்ணாடியறையிலேயிட்டுக் கதவைப்பூட்டும்" என்று மணியக்காரருக்கும் அர்ச்சகபரிசாரகர்களுக்கும் கட்டளையிட்டார் ஷை சோணன் தர்மஹர்த்தா. பெருமாள் உள்ளே போய்ச் சேர்ந்துவிட்டார். பிறகு நடந்த வியாஜ்ஜியத்தில் 200 ரூ. (இருநூறு) அபராதம் செலுத்தவேணுமென்றும் இதை தேவஸ்தானப்பணத்திலிருந்து செலுத்தாமல் கைவிட்டுக் கட்டவேணு மென்றும் கட்டளையாயிற்று. பிக்ஷாடனம்பண்ணிக் கட்டிவிட்டு விலகினார். இந்த தாதாசாரியரே மணவாள மாமுனிகள் ஸன்னிதியில் பந்தல் போடுவதை ஆக்ஷேபித்தும் பலவாயிரக் கணக்கான ரூபாய்களை தேவஸ்தானத்திலிருந்து அநியாயச் செலவு செய்து மூன்று கோர்ட்டுவரை வழக்காடித் தோற்றொழிந்தார். இவையெல்லாம் நான் P. B. A. நேராக அநுபவித்தவை. இங்ஙனே பல.

இந்த தாதாசாரியர்கள் தேவஸ்தானப்பணத்தை இவ்விதமாக அநியாயச் செலவுகள் செய்ததைக் கணக்கிட்டால், உண்மையில் இந்த தேவஸ்தானம்போல் இரண்டு மூன்று தேவாலயங்கள் கட்டுவதற்குப் போதுமான பணம் செலவாகி யிருக்குமென்பதில் ஸந்தேகமில்லை. பலர்க்கோ சிலர்க்கோ பாபப்ரசுர்யத்தாலே

பெற்றதாயினிடத்திலே நிஷ்காரணமான பகையுண்டாவது போல, இவர்களுக்கு மணவாள மாமுனிகளிடத்திலே பகை தோன்றியதுதான் ஆச்சரியம். மாமுனிகளின் உத்ஸவத் திருமேனியைக் களவாடிப் பொற்றாமரையிலே பலகாலம் எழுந்தருளப்பண்ணிவைத்த மஹாநுபாவர்கள் இவர்கள். இந்த தேவாலயத்தில் அநந்த புஷ்கரிணியொன்றே புண்யதீர்த்தமென்றும் பின்புறத்திலிருக்கிற பொற்றாமரைக்குளம் சில நூற்றாண்டுகட்கு முன்னம் தோண்டப்பட்டதாகையாலே அது ஸாதாரண தடாகமென்றும் எண்ணியிருந்தோம். அதையும் புண்ய தீர்த்தமாக ஒரு அட்வகேட் எழுதியிருப்பது எதனாலேயென்று ஆலோசித்தோம், தன்னுடைய ஆசார்ய குடும்பம் மணவாள மாமுனிகளைப் பலகாலம் இந்த தடாகத்திலே எழுந்தருளப் பண்ணிவைத்ததனால் இதையும் புண்ய தீர்த்தமாகப் பரிகணநம் செய்தாரென்று தத்துவமுணர்ந்தோம்.

திருப்புட் குழியப்பாஸ்வாமியின் பிரபாவம்

15. இவர்களில் தலைவராக எழுந்தருளியிருந்த திருப்புட்குழியப்பாஸ்வாமியே இப்படிப்பட்ட அதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்களுக்கு ப்ரவர்த்தகராக விளங்கியருளினாராம். நியாயாலயத்தில் சென்று "இந்த தேவஸ்தானத்தில் மணவாள மாமுனிகள் மூலவிக்ரஹம் மாத்திரமுண்டேயல்லது உத்ஸவ விக்ரஹம் கிடையாதென்று அகோரப்ரமாணம் பண்ணுவேன்" என்று அதிகாரிகள் முன்னிலையில் நாற்காலியில் வீற்றிருந்து திருவாய்மலர்ந்தருளினாராம் பெரும்புளுகரிவரென்று அதிகாரிகளால் அறுதியிடப்பட்டு அவஜ்ஞையுடன் க்ருஹம் திரும்பின மஹான் அவர். அகோரப்ராமாணசார்யரென்றே விருது பெற்றிருந்தார். மணவாள மாமுனிகள் விஜயஸ்ரீயுடன் நியாயஸ்தானத்திலிருந்து யதாஸ்தானமெழுந்தருளின பின்பு இந்த திருப்புட்குழி ஸ்வாமி [விவேகியாகையாலே] மாமுனிகளின் ஸன்னிதிக்கு வந்து ஸுக்ருத ப்ரணமமென்று சொல்லிக்கொண்டு பன்னிரண்டு முறை நமஸ்கரித்து புந: புந: க்ஷமித்தருள வேணுமென்று அஞ்ஜலிமுத்ரையுடன் விஜ்ஞாபித்து மீண்டனராம்.

முக்கியமான விஜ்ஞாபனங்கள்

16. ப்ரக்ருத விஷயத்தை நிகமனம் செய்கிறோம். தேவப்பெருமாள் ஸன்னிதியை ஆண்டு வந்த பழைய டிரஸ்டிகள் டி ஸன்னிதியில் மணவாள மாமுனிகளுக்கும் மற்றுமுள்ள ஆழ்வாராசாரியர்களுக்கும் இழைத்த தீங்குகள் உண்மையாகவே ராமாயணமும் பாரதமும் போன்றது. அவை பல புத்தகங்கள் மூலமாக வெளிவந்துமிருக்கின்றன, கோர்ட்டு ரிகார்டுகளிலும் ஏறிக்கிடக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட தீங்குகள் அற்றொழிய வேணுமென்றே இந்த தேவஸ்தானத்தில் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களல்லாத பிராமணர்கள் அதிகாரம் செலுத்தும் டிரஸ்டியாக நியமிக்கப்பட்டார்கள். 17—3—41 தேதி முதலாக மேலேகுறித்த பிராமணர்களின் அதிகாரத்திலேயே இந்த தேவஸ்தான நிர்வாஹம் நடைபெற்று வருகின்றது. ஆழ்வாராசார்யர்களின் திருநக்ஷத்ரோத்ஸவமும் இந்த தேவஸ்தானத்தில் பல

வருஷங்களாகவே நிறுத்தப்பட்டு அதுவே ஒரு மாமூலாக வந்திருந்தபடியால் மத்யஸ்தர்களான புது டிரஸ்டிகள் நியமிக்கப்பட்டுங்கூட அநாதி மாமூல்படி உத்ஸவாதிகளை நடத்துவிக்க ஸௌகரியமில்லாமற் போகவே அவைகளுக்காகவும் தனி வியாஜ்ஜியங்கள் நடத்தி அநாதி மாமூல்கள் அநேகமாகப் புதுப்பிக்கப் பட்டன; அவை 35 வருஷ காலமாகவே ஒழுங்காக நடந்து வருகின்றன அவை நடக்க ஆரம்பித்தபிறகுதான் இந்த தேவஸ்தானத்தை விஷ்ணுவாலயமென்று சிறப்பித்துச் சொல்ல அவகாசமுண்டாயிற்று. ப்ரஹ்மஸ்ரீ S. நரஸிம்ஹய்யரவர்களென்பவர் இவ்வாலயத்தில் 4, 5, வருஷங்கள் எக்ஸிகியூடிவ் டிரஸ்டியாயிருந்து நல்ல புகழ் பெற்றார். ஒருதலைக்கு வசப்பட்டிருத்தல் முதலான தீயகுணங்கள் அவரிடம் இடம்பெருமலிருந்தன. ஸகல பக்தர்களும் அவரையே அடிக்கடி நினைக்கிறார்கள்.

கீழே விவரித்த பல பல விஷயங்களில் முக்கியமான சிலவற்றுக்கு ரிகார்டுகள் காட்டுகிறேன்

*நம்மாழ்வார் ஸன்னிதியும் — தாதாசாரியர்களும். தாதாசாரியர்கள் நம்மாழ்வார் ஸன்னிதியை வடகலையாக்க முயன்றபோது பிரளயமான கிளர்ச்சி ஏற்பட்டது. செங்கற்பட்டு அடிஷனல் டிஸ்டிரிக்ட் முன்சிப் கோர்ட்டில் O. S. Nos. 6 & 7 of 1912.

M. R. Ry., R. V. கிருஷ்ண ஐயர் M. A , B. L , அவர்கள் 31-8-1914ல் தீர்ப்பு செய்திருக்கிறார். அதில் 106 to 113 பாராக்களில் உள்ள விஷயங்களாவன:-

(சொல்வடிவம் மாறாத மொழிபெயர்ப்பு)

இந்த ஸந்தர்ப்பத்தில் இந்த வியாஜ்ஜியம் ஏற்பட்டதற்கு முன் நடந்த விஷயங்களைக் கவனிக்கவேண்டியது முக்கியமாகிறது. (தென்கலை) வாதிகளின் வழக்கு என்னவென்றால்:— "கோவிலில் யானைக்கு மதம்பிடித்து கோபுரவாசலின் கதவுகளை மூடியிருந்தபோது வடகலையார்கள் பலவந்தமாக நம்மாழ்வார் சன்னிதிக்குள் நுழைந்து, திருமண்காப்புகளை மாற்றுவதற்காகவே நம்மாழ்வாருடையவும் அவருடன் சேர்ந்திருந்தவர்களுடையவுமான" (நாதமுனிகள் மதுரகவிகள்) விக்ரஹங்களை அப்புறப்படுத்திக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். இதற்கு மாறாக பிரதிவாதிகள் (வடகலையார்) பகல்பத்து உத்ஸவம் நடத்துவதற்கே வழக்கம்போல் மேற்படி விக்ரஹங்களை எள்ளப்பண்ணிக்கொண்டு போனதாகச் சொல்லுகிறார்கள், இருதரத்தாரும் 27—12—1908ல் நடந்த சம்பவத்தைப்பற்றி அனேக சாக்ஷியங்களையும் ரிகார்டுகளையும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இவைகளால் ருஜுவான விஷயங்கள் கீழ்வருமவை:— அன்றைய தினம் உடனே போலீசாரிடத்திலும் மாஜிஸ்ட்ரேட் முன்னிலையிலும் வடகலையாரின் பேரில் பிராதுகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன சப் இன்ஸ்பெக்டர் நீலகண்டய்யர் உடனே சில

போலீஸார்களுடன் கலகம் நேர்ந்தவிடத்திற்குச் சென்றிருக்கிறார். நீலகண்டய்யர் பிரஸ்தாப விக்ரஹங்களை மேற்படி தேவஸ்தானத்தின் மலைமேல் கண்டு பிடித்தார். உடனே ஒரு (மஹஜர் exibit A) வடகலை ரெஸீவர் (தே. ரா.), சில பிரமுகர்கள் முன்பாக தயார் செய்தார். அந்த மஹஜரில் அந்த சமயம் தற்காலிகமாக பிரஸ்தாப விக்ரஹங்களின் வடகலை நாமம் சாற்றப்பட்டிருந்தாலும் விக்ரஹங்களை அலம்பி பரிசோதித்தபோது தென்கலையென்று சந்தேஹிக்கக் கூடிய சின்னங்களிருந்தனவென்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இந்தகேஸில் அனேக வடகலையார்கள் தண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இது அப்பீலிலும் காயமானதற்கு முக்கியமான காரணம் என்னவென்றால் ப்ரஸ்தாப விக்ரஹங்களை ஏள்ளப்பண்ணிக்கொண்டு போவதற்காக உபயோகிக்கப்பட்டதாய்க் காட்டப்பட்ட தோளுக்கினியான் வெகு நாட்களாக உபயோகப்படுத்தாமலிருந்ததாக நிரூபிக்கப்பட்டதும், உடனுக்குடனே பிராது கொடுக்கப்பட்டதும், தென்கலை சின்னங்கள் காணப்பட்டதுமாம். இவை போன்றவைகளைக் கவனித்தால் பலவந்தமாக மேற்படி விக்ரஹங்களை அபஹரித்ததாகவே கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. இந்த விஷயங்களோடு இதையும் கவனிக்கவேண்டும். Ezibit L EE. GG. and RR. இந்த ரிகார்டுகளிலிருந்தும் வாக்குமூலங்களிலிருந்தும் ஆழ்வார் ஆசாரியர்களின் பகல் பத்து உத்ஸவம் அனேக வருஷங்களாகவே நிறுத்தப்பட்டிருந்தது ஏற்படும்; ப்ரஸ்தாப வருஷத்திலேயும் விக்ரஹங்களைக் கொண்டுபோய் பகல்பத்து உத்ஸவத்தை நடத்தும்படி உத்தர விடவில்லையென்றே ரிஸீவர் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார். ஆகையால் பகல்பத்து உத்ஸவத்திற்கு இந்த விக்ரஹகங்களைக் கொண்டுபோனதாகச் சொல்வது அடியோடு நம்பமுடியாது. காஞ்சீபுரம் ஸ்டேஷனரி சப் மேஜிஸ்ட்ரேட்டின் உத்தரவின் பேரில் 23-12-1908ல் அந்த விக்ரஹங்கள் நம்மாழ்வார் ஸன்னிதிக்கே திரும்பக்கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன; மேற்படி ஸன்னிதியைப் போலீஸார் 6—1—1909 வரையில் பாராபோட்டு காத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அன்றைய தினம் வாதிகளிடம் மேற்படி ஸன்னிதி ஒப்புவிக்கப்பட்டபோது ஒரு மஹஜர் தயார் செய்யப்பட்டது. அந்த மஹஜரில் நம்மாழ்வாரின் மூலவருக்குத் தென்கலைத் திருமண்காப்பே வெகு ஸ்பஷ்டமாகப் பார்க்கலாம்படி இடப்பட்டிருந்ததென்றும், மற்றும் பாத்திரங்கள், சாமான்கள் முதலியவற்றில் தென்கலை நாமங்களே இருந்தனவென்றும், ஆழ்வார் ஸன்னிதியிலுள்ள (கருங்கல்) ப்ருந்தாவனத்தில் தென்கலை திருமண்காப்பே யிருந்ததென்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதற்குமேல் இந்த நாம விஷயத்தைப்பற்றி விவரிப்பது அனாவசியம். நடந்த விஷயங்களையும் சூழ்நிலைகளையும் கொண்டு நம்மாழ்வாரும் அவரைச் சேர்ந்த விக்ரஹங்களும் தொன்று தொட்டுள்ள ஆசாரப்படி தென்கலையே என்பது முடிவாக நிர்ணயிக்கப்பட்டுவிட்டது. இவைவடகலையல்ல. ஆழ்வாராசாரியர்களின் பகல்பத்து உத்ஸாவாதிகளையும் புறப்பாட்டு உத்ஸவங்களையும் வடகலை தாதாசார்ய தர்மகர்த்தாக்கள் நிறுத்திய காரணம் S.A. Nos. 137, 138 and 269 of 1902 (on the file of the High Court)ல் T. M. ஸ்வாமிநாத அய்யர் தீர்ணயம் (finding) பாரா 17ல் கூறியுள்ளது யாதென்றால், ஆழ்வாராசாரிய விக்ரஹங்களுக்கு புறப்பாடு உத்ஸவம் நடத்தி மணவாள மாமுனிகளுக்கு உத்ஸவம் நடத்தா விட்டால் விரோதமாகவும் சங்கடமாகவும் இருக்குமே என்ற காரணத்தைக்

கொண்டே எல்லா பக்த விக்ரஹங்களுக்குமே மேற்படி உத்ஸவத்தை இக்கோவிலில் நடத்துவதை நிறுத்தி விட்டார்கள். ("It is also clear that seeing how strange and unsound the theory that Manavala Mahamuni is not entitled to any procession will look when the other Alwars and Acharyas have such processions, the plaintiffs (Vadagalai Thathachar trustees) have evidently thought it best to stop such processions to all for the present". இது ஹைகோர்ட்டில் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

தேவராஜஸ்வாமி சன்னிதியிலுள்ள தென்கலை பாத்யதைகள் விஷயம்.

In the High Court of Madras

A. S. No. 212 of 1909

JUDGMENT 24-4-1912

by Hon'ble Mr. Justice Abdur Rahim &
,, ,, Sundara Iyer.

மேற்படி ஜட்ஜ்மெண்டில் பதினோராவது பேஜில் இரண்டாவது பேராவில் கூறியுள்ளவை :—

We are, however, of opinion that having regard to the post management of the temple, it is desirable to provide some authority to supervise the administration by the trustees. Several members of the Thengalai community hold offices in the temple, and the Thengalai, as a body, have important interests connected with it. It has been decided that the invocation before the recitation of the Prabandam or Thirvoimozhi in the temple should be addressed to the Thengalai Saint, Manavala Mahamuni. The Thengalais possess the right to the Adhyapakam office. These rights led to long litigation between the Thengalai and Vadagalai communities (see Krishnaswami Thathachariar V. Krishnamachar I. L. R., 5 Madras 313). There is a shrine of Manavalamahamuni within the precints of the temple as well as a shrine of Nathamuni, ...The Thengalais own the right to a good proportion of the Thirtam offices. Many of the Namams in the temple are Thengalai namams. The Thengalais have also the right of Asirvadam and a Thengalai is entitled to the office of Mulji Dharmakarta. All these have led to constant disputes and litigation between the communities and it is complained with reason that the fact that all the trustees are Vadagalais has tended to impede the vindication of the rights of the Thengalais and the Thengalai office holders ... ...

It is also urged that the Thathachar Dharmakartas have repeatedly attemptedto introduce innovations contrary to the interests of the Thengalais They

முதலில் தோன்றிய ஸ்கீம்ஸூட்டை முடிவு செய்த ஹைகோர்ட்டு ஜட்ஜுகளான (கனம்) அப்துல் ரஹிம் & ஸுந்தரமையர் இவர்கள் எழுதியிருப்பது - (ஆங்கிலத்தின் நேரான மொழிபெயர்ப்பு)

" தென்கலையாருக்கு அனேக முக்கியமான பாத்யதைகள் மேற்படி தேவஸ்தானத்தில் இருக்கின்றன. திருவாய்மொழி முதலிய ப்ரபந்தங்கள் தொடங்கும்போது தென்கலையாசார்யராகிய மணவாள மாமுனிகளின் தனியனைச் சொல்லியே எப்போதும் தொடங்கவேண்டியதென்று கோர்ட்டுகளில் தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அத்யாபக ஆபீஸ் தென்கலையார்களுடையதே. தேவஸ்தானத்திற்குள்ளேயே தென்கலை ஆசார்யர்களான மணவாள மாமுனிகளின் ஸன்னிதியும் நம்மாழ்வார் ஸ்ரீமன் நாதமுனிகளின் ஸன்னிதியும் இருக்கின்றன. தீர்த்த ப்ரஸாத பாத்யதைகளில் ஒரு பெரும்பாகம் தென்கலையார்களுடையதே. மேற்படி தேவஸ்தானத்திற்குள்ளிருக்கும் திருமண்களில் அனேகம் தென்கலைத் திருமண்காப்புகள் உள்ளன. அனேக தென்கலையாருக்கு ஆசீர்வாத பாத்யதைகளும் உண்டு. மல்ஜி தர்மகர்த்ருத்வம் ஒரு தென்கலை ஸம்ப்ரதாயஸ்தரையே சேர்ந்தது. தென்கலையாருக்கு இவ்வளவு பாத்யதைகள் மேற்படி தேவஸ்தானத்தில் இருப்பதாலும் தர்மகர்த்தாக்கள் எல்லாரும் வடகலையாயிருப்பதாலும் தென்கலையார்கள் தங்களுடைய பாத்யதைகளைச் சரிவர அனுபவிக்க முடியாமல் இருக்கும்படி தடை செய்யப்படுகிறார்கள் என்று தகுந்த காரணத்துடன் நிரூபணத்துடன் குறை கூறப்படுகிறது. இது அனேக கிளர்ச்சிகளுக்கும் கோர்ட்டு விவகாரங்களுக்கும் இடம் தந்திருக்கிறது. தென்கலையார்களின் பாத்யதைகளுக்கு விரோதமாக அனேக புதிய ஆசாரங்களை வடகலை தாதாசார்ய தர்ம கர்த்தாக்கள் நுழைக்க அடிக்கடி முயற்சி செய்திருக்கிறார்களென்று வற்புறுத்தப்படுகிறது. ஒரு தாதாசார்ய விக்ரஹத்தை புதியதாய் கோவிலில் ஸ்தாபிக்கச்செய்த முயற்சி பலிக்கவில்லை. இக்காரணங்களைக்கொண்டு தாதாசார்ய தர்ம கர்த்தாக்களுக்குமேல் நாங்கள் ஏற்படுத்தவிருக்கும் Board of Supervision-ல் ஒரு தென்கலை ஸம்ப்ரதாயஸ்தர் இருக்கவேண்டுமென்று கருதி அப்படியே தீர்மானிக்கிறோம்."

attempted to introduce an idol of Thathachar but the attempt failed ....
We have therefore considered it desirable, in appointing a Board of Supervision to provide that one of the members of the Board should be a Thengalai gentleman not holding any office in the temple." ... ...

EXHIBIT D (dated 23—2—1799

To the Amil (Tahsildar) of Conjeevaram Pargana

I understand that in the Pagoda (temple) of Vedantacharlalu near Dipaparkasakala Pagoda, the prayer, "Ramanujadayapatram" has been recited for some days, which was never before done, and which is contrary to religious doctrines. It is therefore very improper that it should be done so. You should therefore put a stop to the same and order the prayer, "Srisailesadayapatram' to be recited as usual For such improper act of Ragunadacharyulu and Thiruppakuli Krishnamacharyulu among the Thathacharyas, and for their aving given me the trouble of going and seeing that, you should levy from bem a fine of ten Pagodas each and send the same.

Poonamallee, (Signed) JOHN HODGSON,
23rd Feb. of Fasli 1208. Collector

இத்தால் சில தாதாசாரியர்கள் விளக்கொளிகோவில் வேதாந்ததேசிகன் சன்னிதியில் ஸ்ரீசைலேச தயாபாத்ரானுஸந்தான வழக்கத்துக்கு விரோதமாக ராமானுஜ தயாபாத்ர தனியன் சொன்னதற்காக நபர் ஒன்றுக்கு 10 வரகன் அபராதம் வசூலித்து அனுப்பும்படி தாசில்தாருக்கு கலெக்டர் ஹாட்ஸன் துரை உத்தரவளித்திருக்கிறார்.

Exhibit Eல் இந்த அபராதத்தை கலெக்டர் க்ரீன்வே (Edw. Greenway) 10-1-1831ல் காயப்படுத்தியிருக்கிறார்.

EXHIBIT G (dated 19—2—1809)

To Mr. CAZIRET

Kararnama executed by Tatachary etc. in the Sannidhi (temple) of Sri Devaraja Swami only "Srisailesadayapatram" is usually recited, but "Ramanujadayapatram" was never recited. We were sent for and asked about the Vadagalai people having recited 'Ramanujadayapatram" yesterday. In respect thereof (we say that) neither we, nor our Gumasta, nor (any person under our orders recited it, nor did we hear them recite it, nor did we see. No. such act contrary to custom will be hereafter done by us or by our Gumasta. If we so act in opposition to custom, we shall be liable for the fine that may be imposed by the Sirkar. Thus is the Kararnama executed by us with our free will.

19th Feb. 1809. (Signed) Kumaratatachariar.
,, Tirumala Sundaravaradatatacharyulu.

இதில் மேற்படி தேவஸ்தானத்தில் ஸ்ரீசைலேச தயாபாத்ரம்தான் நீண்ட கால வழக்கமென்றும், ராமானுஜ தயாபாத்திர தனியன் எக்காலத்திலும் வழங்கியதில்லையென்றும், வழக்கத்திற்கு விரோதமாக நடந்துகொண்டால், அல்லது நடத்திவைத்தால் சர்க்காரால் ஏற்படுத்தப்படும் தண்டனைக்கு உள்ளாகக் கடவோமென்று ஒப்புக்கொண்டதாகவும் சில தாதாசார்யர்களே சர்க்காருக்கு உடன்படிக்கை எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

இது விஷயமாய் நேர்ந்த கிளர்ச்சிகளும், உடன்படிக்கைகளும், வியாஜ்ஜியங்களும், தண்டனைகளும் அபரிமிதமாக உள்ளன. இத்தகைய ரிகார்டுகளை ஆதாரமாகக்கொண்டே A. S. No. 175 of 1910ல் ஹைகோர்ட்டில் கனம் ஸ்ரீ. சங்கர நாயர் அவர்களால் தீர்ப்பு கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆக, தாததேசிக குடும்பஸ்தர்களின் பிரபாவம் ஸ்ரீ ராமாயண பாரதாதிகள் போலே மிகவும் விரிவாக விளக்க வேண்டியதேயாகும். ஹிண்டு பேப்பரில் ஒரு வருஷகாலம் தொடர்ச்சியாக வெளியீடுவதற்குப் போதுமான விஷயங்களுண்டு. தற்காலம் இவ்வளவோடு நிற்கிறேன். ... ... *

—உபஸம்ஹாரம்—

இவ்வாராய்ச்சி வியாஸத்தில் இன்னும் பல பல தத்துவங்கள் தெரிவிக்கப்பட வேண்டியவையுண்டு. தற்காலம் ஸம்க்ஷேபமாகத் தெரிவித்தபடி. முடிவில் முக்கியமாக இரண்டு விஷயங்களைத் தெரிவித்து இதனை இப்போது முடிக்கிறேன்.

(1) இந்த தேவஸ்தானத்தில் ஆழ்வாராசாரியர்களின் வருஷத் திருநக்ஷத்ர பரிபாலனங்களை தாதாசாரியர்கள் அறவே நிறுத்தியிருந்தார்களென்பதும், ஸ்கீம்ஸெட் தொடுத்த தென்கலையார்களின் விடா முயற்சியினால்தான் 35 வருஷகாலமாக அவ்வாழ்வாராசாரியர்களுக்கு நல்லகாலம் பிறந்ததென்றும் கீழே விரிவாக நிரூபிக்கப்பட்டது. நம்மாழ்வார், உடையவர், வேதாந்ததேசிகர், மணவாளமாமுனிகள், திருக்கச்சி நம்பிகள், கூரத்தாழ்வான் ஆகிய ஆறு திருநாமங்களின் சாத்துமுறைக்குமட்டுமே தேவப்பெருமாள் அவரவர்களின் ஸன்னிதிகளுக்கெழுந்தருளித் திருவோலக்கம் நடப்பது புராதன வழக்கம். மற்றுள்ள ஆழ்வாராசாரியர்களின் சாத்துமுறை தினங்களில் அவரவர்கள் பெருமாள் ஸன்னிதிக்கெழுந்தருளி ஸேவை சாத்துமுறை நடந்து மரியாதை பெற்றுத் திரும்பி யெழுந்தருள்வதும் மாமூல் வழக்கம். இப்போது முப்பதாண்டுகளாக நடைபெற்று வருகிற வழக்கம் யாவரும் காண்பதே. ஸகல ஆழ்வாராசாரியர்களுக்கும் பெருமாளெழுந்தருளி விசேஷ மஹோத்ஸவம் நடந்து வருகிறது. ஸேனை முதலியார் திருநக்ஷத்திரத்திற்கு ஒருநாளுமில்லாத விசேஷோத்ஸவமும் நடந்துவருகிறது. இந்த நூதன மஹோத்ஸவங்களெல்லாம் 75 ரூ. 100 ரூ. திட்டத்தில் நடக்க உபயக்காரர்களை யேற்படுத்தப் பெருமுயற்சி கொண்டவர்கள் தாதாசாரியர்களும் வடகலையார்களுமே. மணவாளமாமுனிகளுக்குமட்டும் விசேஷமல்ல; எல்லா ஆழ்வாராசாரியர்களுக்குமுள்ளதே என்று காட்டு

வதற்காகவே இந்த முயற்சி. மணவாள மாமுனிகளோ அவரடியார்களோ மிக மிக உகப்பதே இது. ஸ்ரீ ராமாயணத்தின் ஸாரமாக ஒரு சுலோக முண்டு;— "ஸுந்தரீ ரகுநாதஸ்ய ஸுரஸ்த்ரீ துக்கசாந்தயே, தசாநநஸ்ய பவநே தச மாஸாநுவாஸ ஹ" என்பதாக. இதன் பொருளாவது, தேவமாதர்களின் சிறையை விடுவிக்கைக்காக சீதாபிராட்டி தான் இலங்கையில் பத்துமாதம் சிறையிருந்தாளென்பது இதேபோல, மணவாளமாமுனிகள் மற்றுள்ள எல்லா ஆழ்வாராசாரியர்களுடையவும் நன்மையைக் கோரியே தாம் சில பலவாண்டுகள் நன்மையிழந்திருந்தார். இப்போது தாம் பரிபூர்ண மநோரதராயினர்: மாமுனிகளுக்குமட்டுமே உத்ஸவாதிகள் நடைபெற வேணுமென்று யாரும் கோரியிருந்ததில்லை.

(2) இந்த தேவஸ்தானத்தில் நாலாயிர திவ்யபிரபந்த ஸேவையுடன் பத்துநாள் மஹோத்ஸவம் நடைபெறுவது நம்மாழ்வார், மதுரகவிகள், ஸ்ரீமந் நாதமுனிகள், எம்பெருமானார், மணவாள மாமுனிகள் ஆக ஐவர்க்கே; இவற்றுக்கு தேவஸ்தான திட்டம் விசேஷமாகவுண்டு. இவ்வைவருள்ளும் விசேஷ வைபவமாக நடைபெறுவது மணவாள மாமுனிகளொருவர்க்கே யென்பது ஜகத்ப்ரஸித்தம். இந்த தேவஸ்தானத்திலிருந்து சில வருஷங்களாக ஆண்டுதோறும் உத்ஸவங்களின் ஜாபிதாவாக ஒரு சிறு புத்தகம் அச்சிட்டு வெளியிடப்படுகிறது. இதை வெளியிடவேண்டிய பொறுப்பு எக்ஸிக்யூட்டிவ் டிரஸ்டியினுடையது. அவர் ஸ்மார்த்தராக இருப்பதால் நாமகார்த்த டிரஸ்டிகளான இரு தாதாசாரியர்களின் உதவியை நாடுகிறார்போலும். அவர்களுக்கு ஆழ்வாராசாரியர்களிடத்திலுள்ள பகை நாபிவரையில் நிரம்பி ஊறியிருப்பதாலும், இதன் பலனை அநுபவித்துக் கொண்டே யிருந்தும் மருந்தில்லா வியாதியான மாச்சரியத்தை மாய்த்துக் கொள்ள முடியாமையாலும், நம்மாழ்வார், மதுரகவிகள், நாதமுனிகள், உடையவர், மணவாள மாமுனிகட்கு சாத்துமுறை மட்டுமே நடப்பதாகவும், தேசிகருக்கும் தாததேசிகருக்கும் பத்துநாளுத்ஸவம் நடைபெறுவதாகவும் அச்சிட்டு வருவதை அறியாதாரில்லை. மேற்சொன்ன ஜாபிதாவில் உத்ஸவங்கள் பெரும்பாலும் மாறுபாடாகவே அச்சிடப்பட்டு வருவதால் அந்த அபத்த பஞ்சாங்கத்திற்கு இது தலையான அபத்தம். அதிஸமீபத்தில் நிகழ்ந்த திருமங்கையாழ்வார் சாத்துமுறை திருக்கார்த்திகை, திருப்பாணாழ்வார் சாத்துமுறை முதலானவற்றை மேற்சொன்ன ஜாபிதாவில் எவ்வளவு தலைகீழாக அச்சிட்டிருக்கிறதென்பதை மத்யஸ்தர்கள் கவனித்தால் இது அபத்த பஞ்சாங்கமே யென்பதைத் தாராளமாக ஏற்றுக் கொள்வார்கள். இத்தகைய அபத்தங்களின் அபிவிருத்திக்காகவே தாதாசாரியர் இருவர் நாமகார்த்த டிரஸ்டியாக இருந்து வருகிறார்களென்று உணர்க.

இந்த வியாஸத்தை ஒருவாறு தழுவியும், இன்னும் அனேக விஷயங்களைச் சேர்த்தும் என்னுடைய பெரிய மாப்பிள்ளை ஸ்ரீ உ. வே. வித்வான் T. A. ஸம்பத் குமாராசாரியர் M.A. எழுதியுள்ள ஆங்கில வியாஸமும் மஹான்களுக்கு விருந்தாகும். ... ...

இப்படிக்கு
P. B. அண்ணங்கராசாரியர்.

THE KANCHIPURAM DEVARAJASWAMI TEMPLE AND THE TATACHARIS.

An article under the heading "Sri Lakshmikumara Tatadesika, written by Sri R. Varada Tatachari is published in the *The Hindu*, dated 29—11—1964. As it is full of incorrect and misleading statements, which go against well-established judicial records, we shall now try to acquaint the general public with the actual state of affairs, as proved by unquestionable documents

1. The birth-place of Tata Desika is a village called "Yetur"; as is established in many records and by his surname "Yeturimmadi" which is found in an agreement executed in the year 1711. So it is wrong to make Kumbakonam, his birth-place. To say that the sage SATHAMARSHANA was born as saint NAMMALWAR is against all established facts. Nobody has, till now, made such a statement, anywhere. So is the statement, that Tirukkurugaippiran Pillan was the son of Sri Thirumalai Nambi. Sri. Vedantacharya specifically mentions in his Guruparamparasara, that Sri Thirumalai Nambi had only two daughters (and no male issue). So Pillan has no connection with Tirumalai Nambi. Sri Ramanuja directed Pillan to write a short gloss on the Tiruvoimoli, but it is wrong to say that he bestowed on the latter, the sole right to expound either the Prabandhas or Sri Bhashya. No biographer of Sri Vedanta Desika has made mention of any such person, as Thirumalai Sreenivasacharya, as the chief disciple of Desika. The statement that the trusteeship of Sri Devaraja Swamy Temple was conferred on him by Sri Desika, is a mere fiction, as there is no record to prove it. In fact, the Thathachari family acquired management of the temple just in the year 1842. The hundred-pillared Mantapam bears Tenkalai Namams from the very foundation to the top, and so, it cannot have been constructed by a Vadakalai. To say that a temple for Sri Rama was built at Iyengar-Kulam is the most blatant lie, as no such thing exists there. There is but a Hanuman temple, To say that he prepared all the costly jewels for Sri Devaraja is also false, because the majority of the more important jewels were made by Athan Jeeyar, Alagia Manavala Jeer, Venkatadri Swami, Karanai P.B. Ananthacharya Swami, etc, and are even today bearing their names. These are some of the glaring untruths expressed in the said article.

2. Now we shall give a picture of the origin of the connection of the Thathacharis, with this temple, as established by unimpeachable records. It

would appear that in the beginning, the management of the temple was in the hands of the "STHALATTARS", comprising of the Archakas, Paricharakas, Swavampaki, Mudaliars, Kanakupillai, etc., but not the Thathacharis. But during the times of the Mohammedan invasion, the temple was closed and the "Uthsava Vigraha" taken away from the place. It was one Athan Jeer, a Tenkalai Sanyasi, who, with the help of his disciple, Lala Todurmalji, brought the vigraha back from "Udayarpalayam" and got it consecrated. In return for this yeoman service, the Sthalattars, referred to above, conferred the right of management of the temple upon Todurmulji, who transferred it to his Guru Athan Jeer. The latter and the successive generations managed it well, for a long time. In 1711, Sri Lakshmi Kumara Thathachari was allowed to receive the "Agra thambulam", i.e. he was made the first "Theerthakara", because he was a learned person and Rajaguru of the Vijayanagaram royal family, and certain benefits to the temple, were expected of him. But he had to execute an agreement to the said Jeer, affirming that he would honour the Tenkalai Mamool, and venerate the great Tenkalai Acharya, Sri Varavara Muni by reciting his manthra "Srisailesadayapatram—" not only in the temple, but also n his own private house and those of the temple servants. The Thathachari was only made the first Thirthakarar and not the trustee, which office, was still vested in the Jeer. Even at that time, there were several other Thirthakarars' exclusively all Tenkalais who held those rights from several centuries ago. It would appear that at some later date, the management came to the hands of he Government, who handed it over in 1842 to one Thathachari who was a learned man of status and of course, the first Thirthakar. Thus, the management came to the hands of and was in the possession of the Thathacharis for 65 years, until a scheme suit was filed in the court, against them in 1907 and a receiver was appointed. There have been many changes in the scheme later on and the present position is that a non-Sri Vaishnava Brahmin is appointed as an executive trustee and two Thathacharis as honorary trustees.

3. It is funny indeed, to hear the writer speaking in glowing terms about the greatness of Alwars, Prabandams, Ubhaya—vedanta and so on while, in his heart of hearts, he and his people have the greatest contempt for all these. Here is the proof for the same. This same writer, Sri. R. Varatha Thathachari, filed a written statement in O. S. No. of 1945 (before the Dt. Judge of Chingleput), in which he stated—"These Tamil prabandams, being primarily intended only for non-brahmins and females, who are not familiar with Sanskrit Vedas, the Vadakalai Thathachariars parted with their right to Tamil Prabandam office, in favour of one Athan Jeer, a Tenkalai gentleman." This statment needs no explanation. Commenting upon it Mr. Shamshudeen,

Sub Judge, writes in his judgment, "This statement by the parties to the suit, who support the plaintiff in the recent times, would show the contempt, in which they hold prabandams in Tamil...One is struck by the unique claim of the Vadakalais to recite Tamil Prabandam." While, in their hearts of hearts, they thus despise the Alwars and their "Divya prabandas", they are second to none in shouting, at the top of their voice, that the Alwars and their prabandams are very great and sacred !

4. At the Kancheepuram temple, the Thathacharis have discredited the Alwars and their prabandas in the most savage manner, stopped their poojas, monthly and annual festivals and even the famous "Adhyayana utsavam" of the Lord, just because, they did not like to honour the Alwars. The criterion, which distinguishes a Srivaishnavite temple from others, is the celebration of these Uthsavams, but the Thathacharis cared not a jot for it, all because, they despised the Alwars. Some fortyfive years ago, when, during the "Tiruvadippuram" (Birthday of Andal) festival, Sri Periyalwar was honoured with Parivattam, etc., one Paiyakannu Thathachari, who was trustee at that time, forcibly prevented the honour, because, a few days before, he had filed a statement in the court, stating, "In this temple no Utsavam is ever held for any Alwar, and no honours are ever done to any of them." Similarly he discredited Thiruppanalwar, on another occasion. Another trustee, Sri Sonam Thathachari, once stopped the Dwadasaradhanam of the Lord during the Brahmotsavam, just because Thiruvovmoli of Nammalwar was going to be sung at that time! Thousands had gathered, eagerly awaiting to witness the great utsavam. But the said trustee, quite unexpectedly, ordered the Archakas, through the Maniyakar, to take the Lord to the Kannadi Arai and cancel the Dwadasaradhanam, an intergral part of the Brahmotsavam. For this, he was ordered to pay a fine of Rupees two hundred out of his pocket and had actually to beg in the streets, to procure the sum.

5. We now publish an extract from the agreement of 1711 mentioned in para 1, which has been filed as exhibit A in A. S. No. 175 of 1910.

"Sreemathe Ramanujaya namaha"

Odamabadikka (agreement) executed on the 18th day of Chitrai Month of the current Khara year, being the 1633rd year of Swasti Sri Vijayabhyudaya Sali Vahana Sakam and 4812 of the Kali yuga and 24th after Prabhava, To Srimat veda marga pratishtapana Acharyobaya ...... Athan Thiruvenkata Ramanuja Jeevangar, Sakala Sri Karyadhurandharalu of the Sannidhi of Sri... ... Davarajaswami of... ... Kanchi... ... By Srimat... ... Yeturimmadi

Lakshmi Kumara Thirumala Thathacharyulu, in the presence of Maharaja Rajasri Lala Thondarmul Srinivasa dasagaru is to the following effect :— We shall, as has been done under existing mamul for a very long time of beginning with "Srisylesa dayapathram" (Srisailesathayapatram Thodangi) for Divya Prabandham Thodakkam (at the commencement of the recital of the prabandam) during Nithya Naimithika Varshochavams daily, periodical and yearly Uchavams in Sri Devaraja Swami and other 18 Divya Dhesulu (temples), in the Sannidhis (temple) of Nammalwar and all other Alwar Acharyalu, and in those of Srimath Thirukkachi Nambi, Koorathalwan, Valakkadi Emberuman and that of Vedanthacharyulu Varu, situated in front of the Sannidhi Gopuram (temple tower) and then of performing all Uthsavams, get Srisailesathayapatram commenced as at the Koil (temple), by Sriramaiyengar in our Thirumaliga (house) and then perform all Uthsavams. Besides this, I shall get Srisailesa thayapatram commenced, as at the koil by Sriramaiyengar at the auspicious and inauspicious ceremonies in the Thirumaligais (houses) of our people ... ... and all servants, as is done in the koil. and we shall get our maryada such as Agra Tamboolam (first betel nut) done to us. To this effect is the Odambadikkai got executed and delivered with consent, in Nammalwar Sannidhi.

6. The most important fact that is to be noted in this is, that it is not a mutual agreement, but only an one-sided one, executed by the Thathachari, binding himself to good behaviour towards the temple in general and to continue the various modes of worship with all their details, in strict accordance with hoary custom. It has been expressly agreed that the poojas and festivals in all the 18 temples of Kanchi, including their subordinate shrines would be properly conducted. The most important factor is, that the Tenkalai mode of worship should be continued to be strictly adhered to, in all these places. Athan Jeeyar is herein stated as the Sakala Srikarya Dhurandara, or the sole manager. This explodes the myth that the Thathacharis were made the managers by Sri Vedanta Desika himself. The title Koti Kanyakadanam is also conspicuous, by its absence. Be it as it may; we are not, at present, much concerned with this title The one point that is proved beyond doubt is, that the Thathacharis were connected with this temple, as first Thirthakaras, (and certainly not as trustees) in the year 1711.

7. The Thathacharis held the honour in all these temples, as also in mofussil ones, like that at Sriperumbudur, for quite a long time and would have continued to do even to-day, had they not gone against the letter and spirit of the abovesaid agreement. They began to dis-respect the great Sri

Vaishnava Acharya, Sri Manavalamamunigal and his sacred prayer, Sri Sailesadayapatram. But, when once they began to play their dirty game, they lost their honours in all the other temples, except that of Sri Devaraja Swami, because, they had become the trustees of the same, by that time. This fact has been specially mentioned by the late Sri V. Krishnaswamy Iyer, Judge of the Madras High Court, in the Sriperumbudur case, where he says, "By-the-way, I may remark that the Tathacharis had to lose their honours in this temple, just because they departed from the custom of their ancestors and tried to recite a new verse, as against the ancient Srisailesadayapatram"

8. The said agreement also explodes the myth, often given expression to, by the Tatacharis (vide para 3 above) that their forefathers conferred upon Athan Jeer, the right to recite the verse, Srisailesadayapatram. Of-course, even in that case, they were bound to honour the agreement. But the actual fact is, that the said prayer was being sung in the temple from olden times and the said Tatachari had pledged to honour and continue the practice. But, unfortunately they lent their ears to malicious advice and began, not only to disrespect the great Acharya, Sri Varavaramuni, and his Mantra, but also to tease the Tenkalai Srivaishnavas, who hold many rights and miras in the temple, such as Adhyapakam (chanting of the Divya Prabandhams), Thirtham and so on. In short, they tried their level best to oust these people out of the temple, but, thanks to Divine Grace, they have not been successful in their nefarious activities. They destroyed many ancient Tenkalai Namams; introduced many new ones, stopped the honours of the Tirthakars, the Adhyapaka and others, hindered the pujas and festivals of Nammalwar and Manavala Mamunigal, carried away the idols of these Acharyas, tried to change their namams or destroy them out-right and did a thousand and one other evil things, which are too numerous to mention.

9. In this connection we like to quote an extract from the judgment of a court, which is self-explanatory.

In the Court of the additional Dt. Munsiff of Chingleput

O. S. Nos, 6 & 7 of 1912

Present :—M. R. Ry. R V. Krishna Ayyar, M. A. B. L.,
Additional Dt. Munsiff

Monday 31—8—1914.

" In this connection, the facts which immediately gave rise to and culminated in this litigation become pretty important... ... ... The plaintiff's case is that at a time, when the outer gates of the temple were closed for the purpose of restraining a elephant which had gone mad, the Vadagalais forcibly entered the suit shrine and carried away the Utsavar Idols of Nammalwar and his attendants with a view to alter their namams. Thr defendants, on the otherhand, state that in connection with Pagalpathu festival ... ... it was usual to take Nammalwar idol up the hill every year and that it was in accordance with the custom, and not for any sinister purpose that the idols were removed from the suit shrine ... ... The parties have consequently adduced a very considerable body of evidence in respect of the events of the 27th of December, 1908 and the following days.

It appears to me to be unnecessary to discuss this evidence at length and I will content myself with stating a few facts established by it.

There were immediately complaints by the plaintiffs to the Police and Magistrate against the Vadagalais whose motives were then and there attacked as improper. The police forth-with appeared on the scene with Sub-Inspectou Neelakanta Iyer, P. W. 1, at their head. Neelakanta Iyer discovered the idols in the uphill-shrine and on the same day, drew up the Mahazar, Exhibit A, in the presence of the Vadagalai Receiver and several others. In that mahazar, there is reference to the fact that, though the idols, for the time being, wore Vadagalai Namams, yet, when washed out and inspected they contained doubtful Thengalai traces. As regards the plaintiff's complaint to the Magistrate, it ended in the conviction of several of the Vadagalais, Exhibit N. One of the grounds on which the conviction was upheld on appeal was, that the vehicle called Tholukkinian on which, if the idols had been removed in connection with the festival they must have been carried, was found on inspection, to have been totally unused. Now all these facts, the immediacy of the Plaintiff's complaints, the alleged Thengalai traces on the idols, the unused character of the Tholukkinian, greatly probablise the plaintiff's version of a forcible removal.

Side by side with these facts there is also the incredibility of the justification, attempted by the Defendants for the removal of the idols in question. From exibits L, EE, GG and RR and from the oral evidence in the case, it is clear that, for long years, the Alwars and Acharyars have never taken part in the Pagalpattu festival at Conjeeveram. As regards the suit year itself, the receiver had admittedly not given any permision to carry the idols up hill. It is

therefore impossible to suppose that the Defendants' removal of the idols from the Nammalwar shrine was a bonafide act, done in the ordinary course of the Pagalpathu festival.

On 28-12-1908 the idols were restored to the suit shrine by an order of the stationery Sub-Magistrate of Conjeeveram.

But the police continued to guard the shrine until 6-1-1909. On that day, the shrine itself was handed over to the Plaintiffs and a mahazar, Exhibit T, was drawn up In that mahazar it is stated that the Moolavar of the Nammazhwar had clearly visible Thenkalai Namam on his forehead; that Thenkalai Namams were also found on various articles and vessels within the shrine and on the Brindavanam opposite to it and that the namams of Mathurakavi and Nathamuni were not clearly visible. It is agreed, by the way, that Mathurakavi and Nathamuni could not have namams different from what Nammalwar wore.

* * *

It is unnecessary to discuss the Namam question further.

From all the facts and the circumstances of the case, it is conclusively established that the namams customarily worn by Nammalwar and his attendant deities were only Thengalai namams and not Vadagalai namams."

10. With regard to the stoppage of Utsavams to Alwars and Acharyas, also, the late Justice T M. Swaminatha Iyer of the Madras High Court, observes in S. A. Nos. 137, 138 and 269 of 1902, "It is also clear that seeing how strange and unsound the theory that Manavala Mamuni is not entiteld to any procession will look, when the other Alwars and Acharyas have such processions, the plaintiffs (Vadakalai Thathachar trustees) have evidently thought it best to stop such processions to all, for the present". Strange is the policy of these people, who in practice, obstruct the poojas and festivals of the Alwars and Acharyas, but nevertheless try to earn name and material benefit for themselves, by singing their praise and proclaiming themselves as their earnest followers!

11. The cruelty to which the shrine of Manavala Mamunigal was put to, during the Thathachari's regime, is beyond description. They tried to stop all the utsavams, nay, even the erection of a pandal in front of the shrine, during the annual festival and stopped the usual procession of Sihr

Perumdevi Thayar, during this period, for the simple reason, that it has to pass in front of this shrine. They also tried their utmost to stop the procession of Manavala Mamunigal, even just within the limits of the pandal. One Bundi Thathachari, who was trustee, came to the place on one such occasion and pushed aside, the Tholukkiniyan(Palanquin) of Sri Varavaramuni although he was under pollution, because of the death of a relative.

12 The culmination of these crimes lay in the theft of the Utsava Vigraham of Manavala Mamunigal, which was thrown into the Pothamarai, the pond near the eastern gate of the temple. When the matter was taken to the court, one Thiruppukuli Appaswami, a very learned and famous Thathachari Vidwan, deposed before the judge, "in this shrine of Manavala Mamunigal, there has been only a moola vigraham and no Utsava vigraham has ever existed. I am prepared to make an Aghora Pramanam (the most terrible swearing) and thereby prove this fact." The judge was shocked to hear such a glaring lie from the lips of such a great pandit and immediately ordered him to vacate his chair. (Out of respect to his great learning, the judge had given him a seat during his examination). Later on. this pandit repented for his crime, came to the shrine of Manavala Mamunigal, prostrated before him 12 times, calling it a Sukritha Pranama, and prayed for mercy.

13. Similarly the troubles and tribulations, which the Tenkalai Adhyapakas were put to, during the Thathachari regime are all, beyond description. Contrary to the agreement of 1711, they began to recite a rival verse, "Ramanuja Dayapatram" while commencing the recital of Divya Prapandams. This forced the Thenkalai Adhyapakas to go to the Civil and Criminal courts and an endless string of litigations ensued. The lower courts had held that they could not poke their nose into this matter, which is entirely a religious one and the state was bent upon keeping aloof from it. Of course, some intermediate courts had remarked that the trustees, who were responsible for the maintenance of the temple, could not infringe upon the rights of any mirasdar, unless it was absolutely necessary to do so, in the cause of justice. But the High Court upheld the theory of the state's non-interference with religion. So, the case was taken to the Privy Council, where it was decided in favour of the Thenkalais with the remarks "the Adhyapaka Miras, is not entirely a religious matter, but an office of profit, held by the Thenkalai Sri Vaishnavas. Therefore, it is the bounden duty of the state to protect that right." Thus the case was remanded to the lower court for proper enquiry and orders on 22—3—1879, with a cost of £ 140-13-4.

14. When the case was thus taken up at the lower court, the Thathacharis filed their answer thus" The Adhyapaka miras is held by just four or five members and not by the whole Thenkalai community, of Kanchipuram. Even this service is limited to the main temple, and that during certain occasions only, and does not extend to the attached shrines. The remuneration they get for this, is almost negligible. Moreover, we have already dismissed them." After passing through various stages, this case was decided thus — "The Adhyapaka miras in the Sri Devarajaswami Temple with all the attached shrines, including the one at Vilakkoli Perumal and Vedanta Desika, belongs to the Thenkalai Srivaishnava community in general; the recitation should begin with Srisailesadayapatram. Vadakalai Srivaishnavas may, if they so desire, join this Goshti in their individual capacity and recite the Prabandams, strictly in chorus with the mirasdars; even then, they cannot go in the front two lines, but only from the third, onwards." But still, now and then certain vadakalai people began to enter the Adhyapaka Goshti and cause all kinds of obstruction to the proper recitation of the Divya Prabandams This, naturally, led into several Civil and Criminal litigations, which resulted on the conviction of intruders. So, they had filed a suit in the District Munsiff's court of Kanchipuram, praying that (1) They (Vadakalais) should also be permitted to mix in the Adhyapaka Ghosti, even in the prohibited front rows, (2) that no other Taniyan except "Srisailesadayapatram and no Valithirunaman, Upadesaratnamala or Thiruvoimozhi Noothandadi should be recited, and (3) the practice of the Thenkalais of reciting the Divya Prabandams and thereby obstructing the other services on each and every occasion, should be put an end to, by fixing a definite time for their service. After passing through several course this was taken up by the High Court where these prayers were summarily dismissed by the court, which passed orders thus—(1) the Vadakalais should not enter the first two rows of the Divyaprabandha Ghosti (2) The Thenkalais can recite all the usual tanians, Valithirunaman, Upadesaratnamala etc. as per custom and (3) the time for Divyaprabandasevai is co-extent with that of the pooja i. e. from the ringing of the initial bell, right up to the distribution of thirtham and prasadam. This is the essence of the High Court judgement delivered on 13—9—1933.

15. As already stated above, the Thathacharis were made the Thirthakars in all the temples of Kancheepuram and some outside places too. But they lost the honours, because they began to dis-respect and go against the established custom. As if, to take revenge upon this, they tried to stop the honours and services of other Thenkalai thirthakaras and Kainkarya Parars of the Sri-Devarajaswami temple, of which they had become trustees.

So every one of the Thenkalai thirthakaras and kainkaryaparas had to go to the courts and establish their rights afresh. This cost both the parties lots of money; but the Thathacharis did not spend a pie from their pocket, but spent cart-loads of money from the Devasthanam funds; and often made some profit also. The money thus mis-used would have been sufficient to build quite a number of new temples, with all the usual paraphernalia! In fact, they have been raising up some trouble or other, incessantly, for the last hundred years and more, and driving others to the court.

16. It is not possible, to describe in such a short essay as this, the full history of all these litigations and mis-deeds of the Thathacharis. They have been published on various occasions. This is but a very short synopsis of these books and articles. It is proposed to bring out, in the near future, a legal documentary book-let explaining these matters connectedly and vividly:

அன்பர்களே !

இப்புத்தகத்திலுள்ள விஷயங்கள் யாவும் தாதாசார்ய குடும்பஸ்தர்களுக்கு மட்டுமல்லாமல் வடகலை ஸம்பிரதாயஸ்தர்கள் யாவர்க்கும் தெரிய வேண்டும். ஆங்கிலம் தெரியாதவர்கள் பலர் இருக்கக் கூடும். அவர்களும் நன்கு உணரும்படி நமது நண்பர் வரததாதாசாரியர் விளக்கிக் கூற வேண்டும். இன்னமும் விளக்கமாகவும் விரிவாகவும் மற்றும் விட்டுப் போன பல விஷயங்களையும் சேர்த்து ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் நாமே வெளியிடுவோம்.

ஸ்ரீ தேவராஜஸ்வாமி தேவஸ்தானத்திய நாமங்களைக் காட்டும் பழைய தஸ்தாவேஜிகள்

1823 வருஷம், ஜனவரி மாதம். 17 உ. சித்ரபானு௵ தைமீ 4-ம் தேதி தேவராஜசுவாமியார் கோவில் தென்கலை யாரும் வடகலையாரும், நாமத்தாலேயும் சுண்ணும்பிஞலேயும் தென்கலை வடகலை திருமண்களைப்போட்டு ஒருவர்க்கொருவர் சச்சரவு படுகிறபடியால் ஷை கோவில் சூபரின்டெண்ட் நரகரிராயர் தென்கலை யாரில் ஸ்ரீரங்காசாரியார் வடகலையாரில் குமாரதாதாசாரியர் இவர்களையும் ஸ்தளத் தாரையும் வைத்துக் கொண்டு மேற்படி கோயிலில் அநேகி (டோரன்) பார்வையிட்டு ஏற்படுத்தின ஜாபிதா. ஸ்ரீசுவாமி புண்ணியகோடி விமானத்தில் தென்கலை திருமண் 1; 4 பிராகாரத்தில் மலைமதிளில் தென்னண்டைபக்கம் மேலண்டை மூலையில் தென்கலை திருமண் 2. சூடிக்கொடுத்த நாச்சியார் சன்னதி கொடுங்கையீல் தென்கலை திருமண் 1 மலையாளநாச்சியார் சன்னதி கொடுங்கையில் தென்கலை திருமண் 1 மூனும் பிராகாரத்தில் மடபளிக்கெதிரே தென்கலை திருமண் 1. உக்கிராணத்துக்கெதிரே தென்கலை திருமண் 1 மேலண்டை பக்கத்தில் தென்கலை திருமண் 1. மடப்பளி கருங்கல் தொட்டிகளில் 6 கிருஷ்ணஜி பண்டிதர் மண்டபத்தில் தென்கலை திருமண் 1 நாச்சியார் சன்னதி வாசல் கொரட்டில் தென்கலை திருமண் 2. ஷை சன்னதி முன் மண்டபத்தில் தென்கலை திருமண் 1. ஷை நால்கால் மண்டபம் கூர்மத்தில் தென்கலை திருமண் 1. தாயார் சன்னதி படி எரங்கர இடத்தில் ஒசரத்தில் தென்கலை திருமண் 1 மணவாளர் மண்டபம் கொடுங்கையில் தென்கலை திருமண் 1. ஷை மண்டபம் திருமுத்தவெளியில் நாட்டியிருக்கிற உடையார்பாளயம் சக்கரகல்லில் தென்கலை திருமண் 1. அபிஷேக மண்டபம் கொடுங்கையில் தென்கலை திருமண் 1. கங்கைமண்டபத்தில் நால்கால் மண்டபம் கூர்மத்தில் தென்கலை திருமண் 1. தொண்டரப்டிபொடி வாசல் படிக்குள்ளே ஒசரத்தில் வர்ணத்திஞலே தென்கலை திருமண் 1. வாகன மண்டபத்தில் தென்னண்டை சுவரில் ஒசரத்தில்தென்கலை திருமண். 1. நூத்து கால் மண்டபம் சிம்மாசன கூர்மத்தில் தென்கலைத் திருமண் 1. அனந்தசரசு புஷ் கரணி நீராழிமண்டபத்தில் தென்கலை திருமண் 1 நம்மாழ்வார் சன்னதி வாசற்படி யில் தென்கலை திருமண் 1 ஷை சன்னதி அங்குரார்பண கருங்கல் பிரந்தாவனத் தில் தென்கலை திருமண் 1. (டோரன்) 4ம் பிராகார மதிலில் - ஆழ்வார் சன்னதி எதிரே தென்கலை திருமண் 1 ராமாநுஜர் சன்னதி கொரட்டில் தென்கலை திருமண் 2 கீழ்கோபுர வாசற்படி அறிவுகாலில் தென்கலை திருமண் 2. பெரிய மதிலில் தொன்னண்டை மாடவீதியில் 2 மேலண்டைபக்கம்வடவண்டை மூலையில் அரணிளில் தென்கலை திருமண் 1, வடவண்டை மாட வீதியில 1 நாலு மூலை கட்டியிருக்கிற கருடன்களில் 4-க்கு 4 தேர்முட்டியில் தென்கலைதிருமண் 1 ரெண்டு காஞ்சீபுரத்துக்கும் நடுவேயிருக்கப்பட்ட எல்லைகல்லிலே தென்கலை திருமண்

செங்கை கொண்டான் மண்டபத்திலே தென்கலை திருமண் 1. தொண்டரடிப்பொடி கோபுரவாசல் பெரிய வெங்கல மணியில் தென்கலை திருமண் 1. கும்பார்த்தி வெள்ளிக்குடத்தில் தென்கலை திருமண் 1. பித்தளை குடத்தில் 1. திருமஞ்சன பெரிய வெள்ளிக்குடத்தில் தென்கலை திருமண் 1. ஷை தாமரைக்குடங்களில் 11. பித்தளை பெரிய கங்காளத்தில் தென்கலை திருமண் 1. வெள்ளித்தட்டில் 1. நம்மாழ்வார் உச்சவருக்கு கல்லமைச்ச தென்கலை திருமண் 1 ஷை ஆழ்வார் மூலவ (டோரன்) ளி தென்கலை திருமண் 1. அம்சவாகனத்தில் தென்கலை திருமண் 1. கருட வாகனத்தில் தென்கலை திருமண் -1. அனுமந்த வாகனத்தில் தென்கலை திருமண் 1. யாளி வாகனத்தில் தென்கலை திருமண் 1. ஷை வாகன அடியில் யானைக்குட்டியில் தென்கலை திருமண் -1. யானை வாகனத்தில் தென்கலை திருமண் 1. சூரிய பிரபையில் தென்கலை திருமண் 1 **பெருமாள்** துவாரபாலகாள், ஆழ்வார் ஆசாரியாள் ஆனைகள் முதலானது தென்கலை திருமண்.

ஒப்பம். குமாரதாதாசாரியார் கையெழுத்து.
ஒப்பம் ஸ்ரீரங்காசாரியர் கையெழுத்து
ஒப்பம் ஸ்தளம் முதலியார் வெங்கடாசலம் கையெழுத்து.
ஒப்பம் கணக்கு வெங்கடாசலம் கையெழுத்து (மலைமண்டப கணக்கு)

Sd. in Telugu,
Sd. in unknown language.

1852-ம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் 27 உ. தாக்கல்
Sd. W. Dowdeswell

Civil Judge.

Filed effected March 1860
District Court of Chengleput.
1 17-1-1823.

(True copy)

குறிப்பு: இந்த தஸ்தாவேஜிபடி 1823ல் இக்கோயிலில் எல்லா திருமண்களும் தென்கலையாகவே யிருந்ததையும், ஒரு வடகலை நாமமும் இல்லாமையும், இதைக் குமாரதாதாசாரியார் ஆமோதித்திருக்கிறதையும் கவனிக்கத்தக்கது.

C

True copy of the document printed at pages 158 to 159 in the Printed papers of A. S. 212 of 1909 High Court (Scheme Case). The Original, a certified copy in Tamil is available.

ORDER WILL BE PASSED AFTER/INSPECTING THE NAMAS

4th Aug. 1827
Conjeevaram.

(This should be collector's note on the date of reciept by him of this Arzi dated 3rd August)

Arzi to Mr. Henry Vivash, Collector of Chingleput District from Ramasamy Maistry, Huzur Superintendent. According to the order issued to me on the lst instant about putting Vadagalai namams on the garudans under construction on the Noothikal mantapam in Sri Devasthanam, I went to the aforesaid Devasthanam and when the Vadagalai Namams were being put on the Garudans, the said Sthalam Thengalayars i. e. Srinivasavarada-Iyengar, Krishnaiengar and others came to me and showed me the Tengalai Namams on the said Devasthanam Gopuram. mantapa Prakarams and on Sri MOOLASWAMAllwar Achariyar. Dwarapalakas in the said Sri Swami Sannadhi. elephants of the Swami, silver badges of Government peons holding silver sticks in the aforesaid Devasthanam-which contains Sri Swamis Hanumantha, Garudan and on Silver Kumbalathi Kodam, Makara thoranam, Anai Vahanam, Haonumantha vahanam. Hamsum, Yali etc. and Car stand, boundary stone; and they told me that in the same manner and according to the devasthanam custom Tengalai Namams and not Vadagalai Namams should be put on these new garudans. I inspected all the said places and find two of the 4 new garudans built about 3 years ago on the big wall, have vadagalai namams and the other two have Tengala iNamams But this I see Vadagalai Namams in no other place in the said Devasthanam There is Thengalai namam everywhere. When I submitted an arji on the said subjeet to the Huzur office on 20th July, Sudarsana Thathachari and Venkatavaradachari of Vadagalai sect showed me the 2 garudans with Vadakalai Namams out of the 4 new garudans on the big wall. I was surprised at it and wrote to you an Arji. But now when I examined every hing closely I find no Vadagalai Namams on anything else besides the said

two garudans. As Tengalai Namam is found out on stones in Gopuram mantapa prakarams of several years standing. I have prepared a list for it and sent it to you herewith. A perusal of it will make the matters clear. As Tengalai Namam is found everywhere in the said Devasthanam, I beg to submit I shall abide by your orders and put any Namams you are pleased to order on the new garudans now under construction on the Noothakal mantapam.

Supdt, RAMASAMY MAISTRY

3rd August 1827
Conjeevaram.

Sd - Alex. Smith
Deputy collector

TRUE COPY

அசலுக்கு சரியான நகல்

எட்டு அணு இம்பிரஸ்ட் ஸ்டாம் பேப்பரில் எழுதப்பட்டது.

1827ம் வருஷம் ஆகஸ்டு மாதம் நாலாம் தேதி. காஞ்சிபுரம் ஸ்ரீ தேவராஜ ஸ்வாமியார் தேவஸ்தானத்தில் கல்வெட்டுகளால் வெகுகாலத்திய கோபுர மண்டப பிரகாரங்களிலே இருக்கப்பட்ட தென்கலை திருநாமம் ஜாபிதா —டோரன்— தாலுக்கா காஞ்சிபுரம் ஜில்லா செங்கல்பட்டுக்கடுத்த 1827ம் வருஷம் ஆகஸ்டு மாதம் மூன்றும் தேதி கீழ் —டோரன்— - புரவாசல் அருகாலில் சங்கு சக்கரத்துடன் 2 பெரிய திருமதளில் தென்னண்டை மாட வீதியில் 2 மேலண்டைபக்கம் வடவண்டை மூலையில் மதளில் அரணையில் 2 வடவண்டை மாடவீதியில் 2 ஆக 6 தொண்டரடிப்படி வாசல் பெரிய மணியில் 1. இரண்டாம் பிரகாரம் மேலண்டைபக்கம் வடவண்டை மூலையில் மேல்தாணையில் 1 நம்மாழ்வார் சன்னதி எதிரே 1 எம்பெருமானார் ஸன்னதி எதிரே 1· நம்மாழ்வார் ஸன்ன ப்ருந்தாவனத்தில் 1. எம்பெருமானார் சன்னதி வாசக்குறட்டில் 2. புஷ்கரணி நீராவி மண்டபத்தில் -டோரன்-- கம்பத்தில் 1. நூற்றுக்கால் மண்டபம் கூர்மத்தில் 1. அபிஷேக மண்டபம் கொடுங்கையில் —டோரன்— அத்தியான உற்சவ சாத்துமுறை மண்டபம் கூர்மத்தில் —கங்கை மண்டபம்— 1· மூன்றும் பிராகாரத்தில் மடப்பளி —டோரன்— எதிரே 1. உக்கிரணத்தெதிரே 1. மேலண்டைப் பக்கத்தில் 1 ஆக 13 நாச்சியார் டோரன் 1. மேற்படி கோவில் நாற்கால் மண்டபம் கூர்மத்தில் 1. உடையார் பாளையம் சக்கர கல்லில் 1 டோரன் மணவாள மண்டபம் கொடுங்கையில் 1. கிருஷ்ணஜி பண்டிதன் மண்டபத்தில் 1. நாலாம் பிரகாரமாகிய வையமாளிகையில் தென்னண்டைப்

B

பக்கம் மேலண்டை மூலையில்—டோரன்-மலை நாச்சியார் சன்னதி கொடுங்கையில், 1. சூடிக்கொடுத்த நாச்சியார் சன்னதி 1. —டோரன்— கையில் 1. மலைமேல் பெரிய வெண்கல மணியில் 1. மடப்பளித்தொட்டியில் 6. —டோரன்— கங்கை கொண்டான் மண்டபத்தில் 8. இரண்டு காஞ்சிபுரத்திற்கும் நடுவே இருக்கிற எல்லைக் கல்லில் 1. தேர்முட்டியில் 1. ஆக தென்கலை நாமம் 52.

— ஒம் — சூப்பிரன்டெண்ட் ராமசாமி மேஸ்திரி

—அசலுக்கு சரியான நகல்—லெஜிபிள்— கலெக்டர்

ஊரூர் ஒப்பிடப்பட்டது —ஒம்— வேதாசல நாயக்கர் அ· முனிஷி அரூர்

1852ம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் 24ம் தேதி தாக்கல்

Filed 24—3—1860.

FROM

HENRY VIVASH ESQUIRE.
Collector of Chingleput district.

TO

RAMASWAMY MAISTRY,
Huzur Superintendent.

Received on the 4th your Arji dated 3rd instant stating that while you proceeded to put vadagalai Namams according to order (torn and illegible) Noothikal Madapam of Sri Devaraja Swami Devasthanam of Conjeevaram the said Devasthanam Tengalai Sthalathars, namely Srinivasa Varadiengar, Krishna Iyangar and others showed the Tengalai Namams in the said Mantapam and Prakarms, etc and on the Moolavar Sri Swami, Alwar Achariars, and on the car stand, etc, built by the Government and said that according to the custom of the said Devasthanam Tengalai Namams should be put to these Garudans and not Vadagalai Namams. We order† that Tengalai Namams should be put to the new GARUDANS now constructed on the Noothikal Mantapam in the same way as the Tengalai

---

†குறிப்பு;— இந்த கலெக்டர் வை வாஷ் என்பவர், கோயில் ஸ்திதியை நேரில் வந்து கவனிக்காமல் 1—8—1827ல் ஒரு ஆர்டர் போட்டதையும், பிறகு நேரில்வந்து பார்த்தவுடன், தமது முதல்தேதி ஆர்டரை ரத்துசெய்து, கோயிலின் ஆசாரத்தின்படி புதியதாய்க் கட்ட விருந்த கருடன்களுககுத் தென்கலை நாமங்களையே போடும்படி 6ம் தேதி உத்திரவு பண்ணதைக் கவனிக்கவேண்டும்.

Namams are found on the car stand, etc. (torn) Devasthanam. We have hereby cancelled our takid sent to you on the Ist instant on this subject.

6 th August 1927
Camp: Conjeevaram

(Singned) Vedachala Nayakar.
Ag. Munshi.
Huzur.

4th September 1850.

(Document No. 27 in A. S. 212 of 1909, High Court, Madras Printed at pages 170 to 173 of The Print Book of the Case)

IN THE COURT OF THE PRINCIPAL SADARAMIN
CHINGLEPUT DISTRICT

No. 15 of 1850

Rangachariar, residing in Little Conjeevaram Canchi Taluk......... Plaintiff
and
Sudarsana Tathachariar and others residing in the said village ..Defendants.

As Venkatasubbaiyar, Plaintiff's Vakil put in a petition on the plaintiff behalf to ascertain how many Tenkalai Namams have been affixed now in the Sri Devaraja Swamiyar Temple in respect of which the above suit has been launched, order was issued by the court, on the 13th September 1850 calling for a report on the 18th Instant in court, together with the Mahajarnamah in respect thereof after preparing an account in the presence of the Village Munsiff and others as to the number of Tenkalai Namams in the said temple. The Court peon Kasiram having taken the said order to the temple, the following is the amount of the Tenkalai Namamswhich were shown by the plaintiff in the presence of the undermentionedsignatories and marksmen.

1 In the said temple, in the cast of the Sannathi of Perundevi Thayar in the olimugavasal in the four pillar Mantapam on the belt of the pitam below, on the southern side, on the east of the steps, Tengalai Tiruman with Sankham and Chakram.

2 In the said Mandapam on the said belt, on the eastern side Tenkalai Tiruman.

3 In front of the said Thayar Sannathi in the great Mantapam in the Central hall southern side pillar Tengalai Tiruman with Sankam and Chakram facing the west.

The said Tiruman padam (base) has been mutilated now. The dust of black stone caused by such multilation is lying below.★

4 North of the said Thayar Sannathi in the Manavalar Tirumutha vali on the Attan Jiyar chakara stone, Tenkalai Tiruman with Sankam and Chakram

The said-Tiruman Padam (base) has been mutilated and black stone dust thereof have fallen underneath ★

5 In front of the Abhisheka Mandapam, in the Brama Kodungai Tenkalai Tiruman with Sankham and Chakram, in mortar painted over in colours facing the west. The base of the said Tiruman has now been cut away.★

6 In front of the Sudi Kodutta Nachiyar Sannadhi in the black, stone Kodungai of the Mantapam, Tenkalai Tiruman fixed.

7 In the Malaipradakshinam on the southern side of the Alagia Singar Sannathi, on the Mount below Gomukham on the black stone wall Tenkalai Tiruman with Sankham and Chakram facing the South.

8 In the Nammalwar Sannathi on the black stone Vrindavanam Tenkalai Tiruman with Sankham and Chakaram.

9 On the northern side of the east tower gate Tengalai Tiruman with Sankam and Chakram cut in black stone.

10 Yemberumanar Sannathi gate on the west of the pial on the Koradu, Tengalai Tiruman with Sankam and Chakram.

11 On the Koradu of the pial on the east of the said Sannathi Tenkalai Tiruman with Sankha Chakram.

★Please Note the mischief just then made in one side when the inventory was being taken in another side of the temple!

12 On the forehead of the gilt Hanumantha Vakanam Tenkalai Tiruman.

13 On the forefront on the Silver Plated Hamsa Vakanam Tenkalai Tiruman.

14 On the forefront of the gilt Tirumanjana Vedika Gomukham Tenkalai Tiruman.

15 On the copper Tirumanjana Kodams (vessels) Tenkalai Tirumans

16 On brass Gangalam Tenkalai Tirumau with Sankha Chakram.

17 On the big bronze bell Tenkalai Tiruman with Sanka Chakram.

18 In Periyalwar Temple on the said Alwar Mulavar-1, Utsavar-1' total Tenkalai Tiruman-2.

19 In the Nammalwar Sannathi on the said Alwar Mulavar-1 Silver Tengalai Tiruman on Utsaver -1 Nadamuni Alwar Mulavar-1 Utsavar-1 Madarakavi Alwar-1, Utsavar-1, Total Tenkalai Tiruman-6.

20 In Tirupana Alwar Sannathi on the said Alwar Mulavar-1 Tondaradipodi Alwar Mulavar-1 Total Namam-2.

21 In the Tirmangai Alwar Sannadhi on the said Alwar Mulavar-1 Utsavar-1 Total Tenkalai Tiruman-2.

22 In the Manavalamahmuni Sannadhi on the said Alwar Mulavar-1 Utsavar-1 on Ranganadar-1 Total Tenkalai Tiruman 3.

23 In the Tirumalizai Alwar Sannathi on the said Alwar Mulavar 1 Utsavar-1 Total Tenkali Tiruman-2

24 In the Yemberumanar Alwar Sannathi on the Mulavar of the aforesaid-1, Utsavar-1, Alavandar Mulavar-1, Utsavar-1, Kulasekhara Alwar Mulavar-1 Utsavar-1. Tirupanalwar Utsavar-1 Tondaradippodi Alwar Utsavar-1 Total Tenkalai Tiruman-8.

25 In the Poi Alwar Sannathi on the said Alwar Mulavar-1 Utsavar-1 Budattalwar Mulavar-1 Utsavar-1 Peyalwar Mulavar-1 Utsavar-1 Total Tenkalai Tiruman-6.

26 On the North of Western tower gate on the big rampart on the ou side, Tenkalai Tiruman-1. Just at the floor Tengalai Tiruman 1 total-2.

27 On the said rampart in North Mada Street on the east of the Krishnaswami Temple Tenkalai Tiruman-1.

28 **On the said rampart in the South Mada Street on the west of Hanumantharaya Temple Tengalai Tiruman-l**

TOTAL ITEMS 28 TOTAL NAMAM 58

15th **September** 1850 /

(Singned) **Prativadi Bhayankaram 3rd Tirtam Anantha Chari.**

,, Nallappa Srinivasa Varadha Chari.

,, **N.** Srinivasaingar.

(in Telugu) Examined

A. Krishasawmi Aiyer ....Shirastadar.

(Signed) Kondapadi Arunachala Chetti

,, Sillaraikadai Venkata Reddi

,, Sree Shanmuniyappa Mudali

,, Naganda Madaliyar

(Mark of) Tirukalimedu Kadi Sadayappa Naikan.

முக்கிய குறிப்புகள் :

இந்த தஸ்தாவேஜிகளுக்குப் பிறகு, 28 - 10 — 1852 தேதி கொண்ட நான்கு அமீனுக்கள் ரிபோர்ட் என்று ஒரு பெரிய தஸ்தாவேஜி உள்ளது. அது இக்கோயிலைச் சேர்ந்த பல தென்கலை திருமண்காப்புகள் விஷயத்தில் ஏற்பட்டுள்ள விஷமங்களை நன்கு புலப்படுத்தும். விஸ்தரபயத்தால் அதை இங்குத் தந்திலோம்.

2. பற்பல காலங்களில், பற்பல அதிகாரிகளால் எடுக்கப்பட்ட இந்த லிஸ்டுகள் ஒன்றை ஒன்று ஊர்ஜிதம் செய்வதைக்கொண்டு இவைகளின் உண்மையை உணரலாம்.

3. இந்த தஸ்தாவேஜிகள் பலதடவை (**A. S. Nos.** 13 **&** 14 **of** 1854; **O. S. Nos 6** & 7 of 1912; **A. S** No. 212 of 1909 **(HC) O. S. No.** 408 **of** 1966; மற்றும் சில கேஸ்கள்) ஹைகோர்டுவரையில், சென்று உண்மையானவை, மிகவும் நம்பத்தகுந்தவை, என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

4. இதனால். இக்கோயிலின் திருமண்காப்புகளெல்லாம் (இவைகளில் அனேகம் கல்வெட்டுகளாகவும் கட்டடத்தோடு அமைந்தவையாயும் இருந்தமையைக் கவனிக்கவேண்டும்) சென்ற நூற்றாண்டின் மூற்பாதி வரையில் தென்கலையாகவே யிருந்தமை விளங்கும். தவிர, 1850க்குப் பிறகே, அதாவது தாதாசார்யர்கள் தர்மகர்த்தாக்களாகவந்து தர்மஹர்த்தாக்களாக மாறிய பிறகே, பலத்த சில் விஷமங்கள் படிப்படியாக ஏற்பட்டதும் விளங்கும்.

5. R. வரததாதாசாரியர் என்பவர், சமீபத்தில் எழுதி வெளியிட்டுள்ள (இக்கோயிலைப்பற்றிய) புத்தகத்தில், இக்கோயிலில், ஆதிமுதல் தர்மகர்த்தாக்களாகவிருந்த தாதாசாரியர்களுக்குத் தெரியாமல், சில தென்கலையார் சில மூலை முடுக்குகளிலும், இருட்டிடங்களிலும், சில தென்கலை நாமங்கள் புகுத்தி விட்டார்கள் என்று அபாண்டமான பழியைச் சுமத்தியுள்ளார். இந்த லிஸ்டுகளை மறுபடியும் கவனிக்கும்படி வாசகர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறோம். புண்ணியகோடி விமானத்தின் வெளிப்பக்கம், அபிஷேக மண்டவத்தின் கொடுங்கை. சூடிக்கொடுத்த நாச்சியார், மலையாள நாச்சியார் முதலிய சன்னிதிகளின் கொடுங்கைகள், வாகன மண்டவம், கங்கைகொண்டான் மண்டவம் முதலியவை மூலை முடுக்குகளா, அல்லது இருட்டிடங்களா? மேலும், அக்காலத்திலிருந்த பெரிய பெரிய உயிர் யானைகளும், தென்கலை திருமண் காப்புகளுடன் மூலைமுடுக்குகளிலும் இருட்டிடங்களிலுமா உலாவிக் கொண்டிருந்தன ? !!!! பொய்ப் பேச்சுக்கும் ஓர் அளவு வேண்டாமா? இவர் இக்கோயிலின் தர்மகர்த்தாவாக பலவாண்டுகள் (25 வருடங்கள்) இருந்தவர், எல்லா வியாஜ்ஜியங்களையும், முதன்மையாக விருந்து நேரில் நடத்தியவர் எல்லா ரிகார்டுகளையும கண்டபாடம் செய்திருப்பவர். உண்மைக்கும் நியாயத்திற்தும் எவ்வளவு கட்டுப்பட்டிருக்கிறார் இவர் என்பதை வாசகர்களே உணர வேண்டும்.

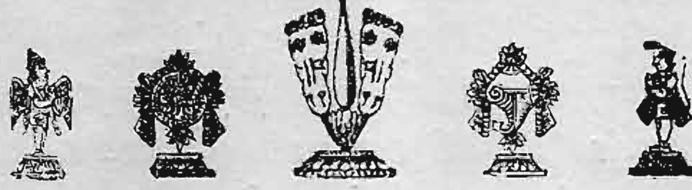
6. தாதாசார்யர்கள் தர்ம ஹர்த்தாக்களாக மாறிய பிறகு, தங்களது பதவியையும், செல்வாக்கையும், கோயில் பொக்கிஷத்தையும் பயன்படுத்திக் கொண்டு. தங்களது முன்னோர்கள், 1842ல், இக்கோயிலின் பழைய மாமூல்களை மாற்றுவதில்லையென்று அரசாங்கத்திற்குத் தந்திருந்த வாக்குறுதிக்கு நேர்மாறாக. முக்கியமான விடங்களிலிருந்த ப்ராசீன தென்கலைத் திருமண்களை யெல்லாம் அழித்துவிட்டு,புதியதாகவும் அக்ரமமாகவும் போடப்பட்டுள்ளவடகலைநாமங்களைக் காட்டி இக் கோயில் வடகலைதான் என்று பாமரர்களை வஞ்சிக்கப் பார்ப்பது இவருடைய படிப்புக்கு மிகவும் அழகியதே?

—ஜ. ஜீ

ஸ்ரீ:

பேரருளாளன் பெருந்தேவித்தாயார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

வரதன் ஸன்னிதி வரலாற்றுச் சுருக்கம்

—: மறுபதிப்பு :—

தேவப்பெருமாள் ஸன்னிதியில், தீர்த்த மரியாதையும்

அத்யாபக மிராசுமுடையவரான

ஸ்ரீகாஞ்சீ ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியர் எழுதியது.

* மங்களாசரணம் *

" திவ்யாவயவ ஸௌந்தர்ய திவ்யாபரண ஹேதயே.
தந்தாவளகிரீசாய தேவராஜாய மங்களம்."

[மணவாளமாமுனிகள்.]

1955ஆம் வருடத்திலச்சிட்ட நமது புத்தகத்தின் சுருக்கமான இப் புத்தகம் மறுபதிப்பென்பது இடையிடையே நினைவுக்கு வர வேணும். ஸ்ரீமான் R. வரததாதாசாரியாருக்காக எழுத வேண்டிய விஷயங்கள் அதிகமாக இராது. அவற்றைப் பிறகு எழுதுவோம்.. *

முகவுரை

1. உபய விபூதிநாதனென்று உலகம் போற்றநின்ற எம்பெருமான் நித்ய விபூதியான ஸ்ரீவைகுண்டத்திற் காட்டிலும் லீலா

விபூதியான இம் மண்டலத்திலே அநுக்ரஹம் மிகுந்தவனென்பதை நம்மாழ்வார் *கடல் ஞாலத்து அளிமிக்கான்* (திருவாய் 4-8-5) என்கிற பாசுரத்தினால் வெளியிட்டருளினார். நித்ய ஸூரிகளும் முக்தர்களும் நிரந்தர ஸேவை பண்ணப் பரிபூர்ணாநுபவம் நடைபெறுமிடமான த்ரிபாத் விபூதியிற்காட்டிலும் இவ்விருள்தருமா ஞாலத்திலே எம்பெருமானுக்கு மிகுந்த ஆதர முண்டாவதற்குக் காரணம்-ஸம்ஸாரிகள் படுமிழவைப் போக்கவேண்டி யிருத்தல் என்பது தவிர, இம்மண்ணுலகில் திவ்ய தேசங்கள் திசைதொறும் மலிந்திருப்பதே முக்கிய காரணமாகும். இங்கு நூற்றுக்கணக்கான திவ்ய தேசங்கள் திகழ்ந்தாலும் "கோயில் திருமலை பெருமாள் கோயில்" என்று மூன்று திவ்ய தேசங்கள் மிக முக்கியமாகக் குலாவப்படுகின்றன. ஸ்ரீரங்கம் திருவேங்கடமலை ஸ்ரீகாஞ்சி என்னுமிவையே கோயில் திருமலை பெருமாள் கோயில் என்று ஸம்ப்ரதாய முறையில் வழங்கப்படுகின்றன.

2. ஸகல திவ்ய தேசங்களுக்குள்ளும் இம்மூன்று திவ்ய தேசங்களுக்கு விசேஷமான ஏற்றம் எதனாலுண்டாயிற்றென்னில்; நம்மாழ்வார் தம்முடைய முதற்பிரபந்தமான திரு விருத்தத்தில் இம்மூன்று திவ்யதேசங்களை மட்டுமே மங்களாசாஸனம் செய்தருளினபடியாலேயென்று பெரியார் கூறுவர். "பொருநீர்த்திருவரங்கா வருளாய்" (28) என்று ஸ்ரீரங்கத்தையும், "பெருமான் மலையோ திருவேங்கடமென்று கற்கின்ற வாசகமே" (60) என்று திருவேங்கடமலையையும், "விண்ணோர் தொழுங்கண்ணன் வெஃகாவுது" (25) என்று ஸ்ரீ காஞ்சியையும் மங்களாசாஸனம் செய்திருப்பது காணத்தக்கது. இம்மூன்று திவ்ய தேசங்கள் தவிர வேறொரு திவ்யதேசம் ப்ரதமப்ரபந்தமான திருவிருத்தத்தில் போற்றப்படாமையினாலே ஆழ்வார் திருவுள்ளத்தினால் இம்மூன்று திவ்ய தேசங்களுக்கே முக்கியத்துவம் கொள்ளப்பட்டதென்று கொண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவப் பேராசிரியர்கள் இவற்றுக்கே தலைமை கொடுத்து வழங்கி வருகின்றார்கள்.

3. மேலே குறித்த மூன்று தலங்களுக்குள்ளும் ஸ்ரீ காஞ்சிபுரிக்கே மிகவும் ப்ராதான்யம் ப்ரஸித்தி பெற்றுள்ளது. அதற்கும் காரணம் ஆழ்வாருடைய ஸ்ரீ ஸூக்தியே. நம்மாழ்வார் முதற்பிரபந்தத்தின் முதற்பாட்டிலும் சரமப்ரபந்தமான திருவாய்மொழி

யின் முதற்பாட்டிலும் நம் தேவப் பெருமாளையேயன்றே போற்றியுள்ளார். திருவிருத்தத்தின் முதற்பாட்டில் "இமையோர் தலைவா! மெய்ந்நின்று கேட்டருளாய்" என்றார். தேவாதிராஜன் என்னுந் திருநாமத்தையே உட்கொண்டு *இமையோர் தலைவா! என்றது; திருவாய் மொழியின் முதற்பாட்டில்* அமரர்களதிபதி யென்றதும் தேவப்பெருமாளைத் திருவுள்ளத்திற்கொண்டே; ப்ரணதார்த்திஹரனென்ற திருநாமத்தையுட்கொண்டு *துயரறு சுடரடியென்று மருளிச் செய்தது. "ப்ரதமசதகே வீக்ஷ்ய வரதம்" என்று வேதாந்த வாசிரியர் வகுத்திருப்பதும் இந்த நிர்வாஹத்தை நிலைநாட்டித் தரும்.

4. இத்தலத்தைப் பெருமாள் கோயிலென்று வழங்கி வருவதுகொண்டும் இதன் ப்ராதான்யத்தை யுணரலாம், உலகில் எல்லா திவ்ய தேசங்களுமே பெருமாள் கோயிலாயிருக்க, இதனை மட்டும் பெருமாள் கோயிலென அநாதிகாலமாக வழங்கி வருவது குறிக்கொள்ளத்தக்கது. சாரீரகமீமாம்ஸையென்கிற ப்ரஹ்ம ஸூத்ரத்திற்குப் பல பாஷ்யங்கள் தோன்றியுள்ளன. இதர பாஷ்யங்களை சங்கர பாஷ்யமென்றும் மத்வபாஷ்யமென்றும் நீலகண்ட பாஷ்யமென்றும் கர்த்தாக்களின் பெயரையிட்டு வ்யவஹரித்து வருகிறார்கள். ஸ்வாமி யருளிச்செய்த பாஷ்யத்தை மாத்திரம் ராமாநுஜ பாஷ்யமென்னுமல் ஸ்ரீபாஷ்ய மென்றே உலகமெல்லாம் வழங்கி வருகின்றது, அது போலவேயாம் இத்தலத்தை மாத்திரம் பெருமாள் கோயிலென்பது.

5. இன்னமும் இத்தலத்தின் சிறப்பைக் கேண்மின். வெளியூரிலிருந்து புறப்பட்டு இவ்வூர்க்கு வருகிறவர்கள் அங்கே புறப்படும்போது பெருமாள்கோயிலுக்குப் போவதாகச் சொல்லுவதும்; இவ்வூர் வந்து சேர்ந்து க்ருஹத்தினின்றும் ஸன்னிதிக்குப் போம் போது கோயிலுக்குப் போவதாகச் சொல்லுவதும், கோயிலுக்குள்ளே போன பிறகு ஸ்ரீஹஸ்திசைல சிகரோஜ்ஜ்வலபாரிஜாதனை ஸேவிக்க வேண்டித் திருமலைக்குப் போவதாகச் சொல்லுவதும் வ்யவஹாரத்தில் காண்கையாலே கோயில் திருமலை பெருமாள் கோயிலென்னும் மூன்று திவ்ய தேசங்களும் இவ்விடத்தே யுள்ளன வென்று கொள்ளத் தகுதியுண்டு.

6. இங்ஙனே சிறப்புப்பெற்ற இத்தலத்தின் வரலாறுகளை உள்ளபடி யுணர விரும்புமவர்கள் எங்கு முள்ளார்கள். அன்னவர்

கட்கு ஸகல பாஷைகளிலும் இத்தலத்தின் வரலாறுகளை விளக்கிப் புத்தகங்கள் அச்சிட்டு உதவவேண்டுவது மிக முக்கியமானது. ஹஸ்திகிரி மாஹாத்மியம் என்கிற புராண நூல் கொண்டு தெரிந்து கொள்ளக்கூடிய வரலாறுகளை நான் வடமொழி, தென்மொழி, தெலுங்கு ஆக 3 பாஷைகளில் ஸாரமாகவெழுதிப் பலவாண்டுகட்கு முன்னமே வெளியிட்டிருக்கிறேன். [அவை இந்நூலின் அநுபந்தமாகவும் மறுபதிப்புச் செய்து ளியிடப்பெறும்.]

7. புராண வரலாறுகள் தவிர, பிற்காலத்து வைதிகலௌகிக வரலாறுகள் பலவற்றையும் தெரிந்துகொள்ள விரும்புவது நவநாகரிகர்களுக்கு இயற்கையாதலால் அன்னவர்களையும் த்ருப்தி செய்விக்க இந்நூலெழுதப்படுகின்றது. ஸமீபகாலத்தில் [இரண்டு மூன்று வாரங்களுக்கு முன்பு] "காஞ்சீபுரம் தேவராஜஸ்வாமி தேவஸ்தான வரலாறு" என்றொரு சிறுபுத்தகம் (27 பக்கமுள்ளது) தேவஸ்தான வெளியீடாக வெளியிடப்பட்டு நமது பார்வைக்கு வந்தது. இந்த தேவஸ்தானத்தில் தற்காலம் எக்ஸிக்யூடிவ் டிரஸ்டி பதவியி லிருந்துவரும் ப்ரஹ்மஸ்ரீ விச்வநாதய்யரவர்கள் **D. R.** அட்வகேட்டுக்கு நியமனம் தந்ததாகவும், அவர் மேலே சொன்ன வரலாற்றை யெழுதிக்கொடுத்ததாகவும், அதை தேவஸ்தான மூலமாக அச்சிட்டு வெளியிட்டதாகவும் காண்கிறது.

—: முகவுரை முற்றிற்று :—

8. தேவஸ்தானத்தின் வரலாறுகளை வெளியிட விருப்பமும் அவசியமும் ஏற்பட்டால் இந்த தேவஸ்தானத்தின் நீண்டகால அநுபவமுள்ளவராய், கக்ஷிகளில் மனத்தைச் சிறிதும் செலுத்தாமல் நடுநிலையில் நிற்பவராய், அப்ராமாணிகவிஷயங்களை நெஞ்சாலும் நினையாதவராய், ப்ராமாணிக விஷயங்களையே ஸஹ்ருதய ஹ்ருதயங்கமமாக எழுதுமியல்வினராய் விளங்குமவர்களை நாடிப் பிரார்த்திக்கவேணுமேயல்லது கக்ஷிபேதங்களை வளரச் செய்வதொன்றிலேயே கண்ணுங்கருத்துமானவர்களைப் பிரார்த்திப்பதும் அன்னவர்களெழுதித்தரும் புத்தகங்களை தேவஸ்தான மூலமாக வெளியிடுவதும் மெச்சத்தக்கதாகாது. வீணான மாச்சரியத்தை வளர்க்கும் இத்தகையபுத்தகங்களினால் உலகுக்குயாதொரு நன்மையும் செய்யப்பட்டதாகாது. நன்மை செய்யப்படாததோடு தீமையும் செய்யப்பட்டதாகும், ப்ரஸ்தாவித்த வரலாற்றுச் சுவடியில் உண்மையான விஷயங்கள் பல விடுபட்டும் உண்மைக்கு

மாறான விஷயங்கள் பல பல புகுத்தப்பட்டு மிருக்கின்றன, லோகாபிராமமாக எழுதிவருகையில் "இக்காஞ்சிமாநகர் சென்னைக்குத் தென்மேற்காய் 45 மைல் தூரத்திலுள்ளது; ஸதர்ன் ரைல்வேயில் செங்கற்பட்டு—அரக்கோணம் கிளைப்பிரிவில் அதன் நடுவேயுள்ளது. காஞ்சிபுரம் ரைல்வேஸ்டேஷன் பெரிய காஞ்சிபுரத்திற்குச் சமீபமானது: இது செங்கற்பட்டு ஜில்லாவைச் சேர்ந்தது. இங்கே பஸ்ஸுகள் ஏராளம். கடைகள் கடைவீதிகள் விசேஷம், நெசவுத்தொழில்கள் அபாரம்" "இக்கோவில் கோபுரம் மிகவும் உயரமானது; மேலண்டை கோபுரத்தைவிட கீழண்டை கோபுரம் அதிகவுயரம்; வெகுதூரத்திலிருந்து பார்த்தாலும் கோபுரம் கண்ணுக்குத் தெரியும்" என்றிப்படி எழுதியுள்ளவை சிறிதும் ஆக்ஷேபிக்கத்தகாதவை. இவ்வண்ணமாகவே 100, 200 பக்கங்களும் எழுதிக்கொண்டே போகலாம். அதனால் நூலின் கௌரவத்திற்குச்சிறிதும் ஹானியில்லாமலேயிருக்கும். இந்த அபூர்வார்த்த ப்ரகாசனங்களோடு நின்றிருந்தால் மிகவழகியதே.

9. உலகில் சிலர் ராமாயணம் சொல்லுகிறேனென்று ஆரம்பித்து வாய்போனபடி யதேஷ்டமாக அபார்த்தங்களையெல்லாம் கலந்து பொழிவதுண்டு; சிலரோவென்னில், உட்பொருள்களில் பிரவேசியாமல் "ராமாயணம் மிகவுயர்ந்தநூல்; இதை த்ரிமதஸ்தர்களும் கொண்டாடுகிறார்கள்; இதற்கு த்ரிமதஸ்தர்களும் வியாக்கியானங்கள் செய்திருக்கிறார்கள். இது பல லிபிகளில் பலதடவை அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. இதற்குப் பல பாஷைகளில் மொழிபெயர்ப்புகள் தோன்றியிருக்கின்றன." என்றிப்படி மணிக்கணக்காகப் பேசிக்கொண்டு போவதுண்டு. "அபார்த்தங்கள் சொல்லி அனர்த்தத்தை விளைப்பதிற் காட்டிலும் இங்ஙனே பேசிக்கொண்டு போவது தேவலை" என்று அவ்வுபந்யாஸங்களை மஹான்கள் கொண்டாடுவதுண்டு. அவ்வண்ணமாகவே மேற்சொன்ன வரலாற்று நூலெழுதப்புகுந்தவரும் காஞ்சீபுரத்தின் அகல நீளங்களை வருணிப்பது, கடைவீதிகளின் காட்சிகளை விவரிப்பது, ஸன்னிதியில் நூற்றுக்கால் மண்டபம் முதலானவற்றிலுள்ள சிற்பங்களின் சிறப்புக்களைச் செப்புவது, தேவப்பெருமாளுக்கு உத்ஸவங்கள் நடக்கிறவிதம் வெகு ஆச்சரியம், மிகமிகவற்புதம், இப்படி எங்குமே ஸேவித்ததில்லையென்று கண்ணீர் மழை பொழிந்து எழுதுவது; ஆக இப்படிப்பட்ட தொண்டு செய்வதோடு

நின்றிருந்தால் உண்மையில் மிகமிக மெச்சும்படியாகவேயிருக்கும். புத்தகமும் விசேஷமாக விற்பனையாகும்.

10. இந்த தேவாலயத்தில் இடையில் பல வருஷங்கள் நிலை விரித்தாடி ஸ்கிம் ஸூட்டுகளால் சிறிது சாந்தமாயிருக்கின்ற கலா விவாதங்களை மீண்டும் கிளப்புவதற்கென்றே எழுதப்பட்ட விவாத வரலாற்றுச்சுவடியை தேவஸ்தான வெளியீடாகக் காட்டுவதும், தேவஸ்தானத்தில் விற்பனை செய்யப்படுவதாகத் தெரிவிப்பதும் தகுதியற்றது. ''ஆத்தான் ஜீயர் வடகலை ஸம்பிரதாயத்தைச் சேர்ந்த இந்தக்கோயிலில் தமது தென்கலையாசாரியரது பத்யத்தை யநுஸந்தித்துப் பிரபந்த ஸேவாகாலம் தொடங்க அனுமதி பெற்றார்'' என்பது முதலான அஸம்பத்த விஷயங்கள் மலிந்த விவாத வரலாற்றுச்சுவடியானது இந்த தேவஸ்தானத்திற்கு வெகு தூரத்தளவிலே நிற்கத்தக்கதென்பதை நாம் விரிவுக்கு அஞ்சாது விபுலமாகவே நிரூபிப்போம். ... ...

11. இந்த நமது நூலுக்கு விவாதவரலாற்றுச் சுவடியின் மறுப்புரைத்தல் ப்ரதான லக்ஷ்யமன்று. இந்த தேவஸ்தானத்தின் மஹிமைகளையும் சரித்திரங்களையும் ருஜுவான ஆதாரங்களுடன் ப்ராமாணிகர்கள் உகக்கும்படியாயும், அப்ராமாணிகர்களுக்கு வாய்திறக்க இடமில்லாதபடியாயும் விவரிப்பதுதான் இந்த நமது நூலுக்கு ப்ரதானலக்ஷ்யம். மேற்குறித்த விவாத வரலாற்றுச்சுவடியிலுள்ள,'' தாதாசாரியர்களுடைய வம்சஸ்தர்களே வெகுகாலம் தர்மகர்த்தாக்களாக யிருந்துவந்தார்கள்'' என்ற வாக்யத்தில் ''ஆகயிருந்து'' என்ற சொல்தொடையைக் காணும் இலக்கண இலக்கியப் புலவர்கள் எப்படி வெறுப்பார்களோ, அப்படியேதான் விஷயங்களைக் காணும் விவேகிகளும், மிகமிக வெறுப்பர்களென்பதில்ஐயமில்லை. கக்ஷி விஷயங்களில் ஸம்பந்தப்படாமல் ஸாதாரணமாக எழுதியிருக்கும் விஷயங்களிலுங்கூட விபரீதங்களே மிக மலிந்து கிடக்கின்றன. கேண்மின்;—

12. ''தெப்போத்ஸவத்துக்காக வருஷத்துக்கு இருமுறை பெருமாள் வெளியூருக்கு எழுந்தருளுகிறார். தென்னேரிக்கும், ராய்ஜீகுளத்துக்கும் எழுந்தருளி அங்கே தெப்போத்ஸவம்'' என்றெழுதப்பட்டுள்ளது. தென்னேரித்தெப்பம் இடையில்

ஆரம்பித்துச் சில வருஷங்கள் நடந்து அறவே நின்றுபோய் அனேக வருஷங்களாயிற்று. இதைப்பற்றி எழுதவேண்டிய முறை இதுவா? (2) ''வனபோஜன உத்ஸவம் தற்காலம் தைமாத ச்ரவணத்தில் நடந்துவருகிறது'' என்றெழுதப்பட்டுள்ளது. 30, 40 ஆண்டுகட்கு முன்பு இவ்வுத்ஸவம் ச்ரவணத்தில் நடந்து வந்ததுண்டு. இவர் தற்காலம் என்று குறிப்பிட்டு ச்ரவணத்தில் நடந்து வருவதாக எழுதுவது தவறு. ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமை பார்த்து அதிலேயே நியதமாய் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. அந்த நாளில் ச்ரவண நக்ஷத்திரம் யாத்ருச்சிகமாகக் கூட இதுவரை சேர்ந்ததில்லை. நிகழும் மன்மத வருஷத் தைமாதத்தில் திருவோணம் ஞாயிற்றுக்கிழமையோடு சேர்ந்துவருகிறது; ஆனால் அதில் வனபோஜன உத்ஸவம் நடத்தமாட்டார்களென்பது திண்ணம். பார்க்கலாமே. இப்படிப்பட்ட சிறுவிஷயங்களும் அஸம்பத்தமாக எழுதப்படும்போது மற்ற விஷயங்களில் கேட்க வேணுமோ? பாஷையின் வ்யுத்பத்தியிலும் குறைகள் பல. (பக்கம் 3-ல்) **பஞ்சப்பிராகாரங்கள்** என மகுடமிட்டு ''இக்கோயிலுக்கு பிராகாரங்கள் ஐந்து; மாடவீதி எனப்படும் மடவிளாகம் வெளிப் பிராகாரம்'' என்றெழுதியுள்ளது. ப்ராகாரமென்று திரு மதிளுக்குப் பெயரேயொழிய, திருவீதிக்குப் பெயரன்று. மாட வீதிகளில் காட்சிதருவது வெளிப்பிராகாரம் என்றெழுதி யிருக்க வேணுமேயொழிய, மாடவீதியையே வெளிப்பிராகாரமாக எழுதி யிருப்பது மருள். இத்தகைய விஷயங்களை நாம் எழுதுவதற்கு இவரை லக்ஷ்யமாகக் கொள்வது பொருத்தமற்றதென விடுப்போம்.

13. திவ்ய தேசங்களுக்கு ப்ரபாவம் முக்கியமாக ஆழ்வாராசாரியர்களின் ஈடுபாடு பற்றியேயாகும். நம் தேவப்பெருமாள் ஸன்னிதிக்கு ஆசாரியர்களின் ஈடுபாடு விசேஷமாக இருந்தாலும் ஆழ்வார்களின் பாடல் கிடையாதென்று சில அறிவிலிகள் பிரசாரம் செய்து போருவதுண்டு. இதைப்பற்றி விசாரநூல்களும் பலவாண்டுகட்கு முன் வெளிவந்துள்ளன. பல ஆழ்வார்களால் பாடப்பட்டதலமிது வென்று ஸித்தாந்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. விவாத வரலாற்று நூலில் (பக்கம் 18-ல்) **இலக்கியப்பகுதி** யென்று தொடங்கி இத்தலத்தைப் பாடியவர்களைப் பற்றி ஏதோ எழுதப்பட்டுள்ளது. ஆழ்வார்களை யாவரும் ஆளவந்தார் முதலான ஆசாரியர்களுக்கு மிக முற்பட்டவர்களாதலால்

அப்படிப்பட்ட ஆழ்வார்களின் பாடலைப்பற்றியே முன்னம் விரிவான நிரூபணம் செய்யவேண்டும். விவாதவரலாற்றில் அஃது அடியோடு செய்யப்படவில்லை. "சுமார் 900 வருடங்களுக்குமுன் ஆளவந்தாரென்கிற ஆசார்ய ச்ரேஷ்டர் வரதனைக் குறித்து ஒரே ஒரு ச்லோகம் பாடினுர்" என்று இலக்கியப்பகுதி ஆரம்பம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. "ஸ்தோத்ரரத்ந மென்கிற ஆளவந்தார் ஸ்தோத்ரம் தேவப்பெருமாள் விஷயமேயென்பது பெரியோர் கொள்கை" என்று, ஸம்ப்ரதாய ஸரணியில் நடையாடாதவொரு விஷயம் நூதநமாக ப்ரஸ்தாவிக்கப்படுகிறது. அபிமாநவிசேஷத்திஞல் இங்ஙனே யெழுதுவதில் தவறு ஒன்றுமில்லையாதலால். இதுகிடக்க.

14. ஆளவந்தார்பாடலையறிவித்த பிறகு ஆழ்வார்பாடலைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகளெழுதப்பட்டுள்ளன. "ஆழ்வார்களால் பாராட்டப் பெற்றுப் பாடல்பெற்ற ஸ்தலமிது என்பதே தொன்று தொட்டு எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட விஷயம்...... இத் திருக்கோயில் ஒரு திருப்பதியன்று, திவ்யதேசமன்று என்று சொல்லப் பிராமாணிகர்களால் இயலாது" என்கிற வார்த்தைகளைக் காண்கிறேம். ஆரியர்காள்!, இத்தலத்தைப் பாடின ஆழ்வார்களின் திருநாமங்களையும் அவ்வாழ்வார்களின் பாசுரங்களையும் எடுத்துக்காட்டி ஆனந்தமாக அநுபவிக்க வேண்டியது ப்ராப்தமாயிருக்க இவ்வண்ண மெழுதுவது பக்தர்களுக்குத் தகுமா? பிரபல கவியான பிள்ளைப் பெருமாளையங்கார் இத்தலத்தைப் பாடியிருக்கிறபடியாலே ஆழ்வார்கள் பாடினுரென்பது ஸித்தமாகிறதென்று அட்வகேட் முடித்திருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. இத்தலத்திற்கு ஆழ்வார் பாடல் கிடையாதென்று கூறுகின்ற பிரதிவாதிகளைக் கண்டனம் செய்யவேண்டும்போது ஐயங்கார் பாடலையெடுத்துக் காட்டுவது ஏற்கும். உண்மையை யுணர்த்தப் புகுந்த நூலில் இன்னின்ன ஆழ்வார்கள் இத்தலத்தைப் பாடினுர்களென்று விவரிக்கவேண்டியிருக்க, அதைப்பற்றி ப்ரஸ்தாவ லேசமும் செய்யாதிருப்பது ஹ்ருதயத்தில் ஆர்ஜவமில்லையென்று தானே காட்டும். அருந்ததிபோன்றவொரு மாதரசியைப் புகழத் தொடங்கினவர் "இவளைப் பதிவ்ரதையல்லளென்றும் ஸ்வைரிணியென்றும் சொல்ல இயலாது" என்று பேசுவதுண்டோ? அப்படி

பேசப்படுமாயின் அது குறை கூறுதற்கே யிட்டவழியென்பது வெளிப்படையல்லவா? ஆழ்வார்பரிஜனங்களின் மீது இவர்க்கு உள்ளுறையும் மாச்சரியமே (அல்லது) அநுராகமே இங்ஙன மெழுதுவித்த தென்னத் தட்டுண்டோ? அஃதில்லையென்னில், அசட்டுத்தன மென்றிசைய வேண்டும்.

15. இத்தலத்தைப் பாடின ஆழ்வார்களையும் அவர்களது பாசுரங்களையும் ஸ்பஷ்டமாகத் தெரிந்துகொள்ளவும் தெரிவிக்கவும் ஆற்றலில்லாமலிருக்கலாம். அப்படியாகில் ஒன்று செய்திருக்க வேணும். (அதாவது) இந்நகருக்கு வடமொழியில் **காஞ்சீ** என்று வழங்கி வரும் பெயரானது "**க இதி ப்ரஹ்மணோ நாம தேந தத்ராஞ்சிதோ ஹரி:, தஸ்மாத் காஞ்சீதி விக்யாதா**" என்கிற புராணச்லோகத்தின்படி நான்முகனால் ஆராதிக்கப்பட்ட தலம் என்பது பற்றியே தோன்றிய தாதலாலும், இத்தகைய விசேஷம் ஸ்ரீஹஸ்திகிரிக்கே உள்ளபடி யாலும், தமிழில் **கச்சி** யென்னுஞ் சொல் காஞ்சீ என்கிற வடசொல் லின் விகாரமேயாதலாலும், கச்சியென்று திவ்யப்ரபந்தங்களில் எங்கு வந்தாலும் அங்கெல்லாம் தேவப் பெருமாள் தலத்தின் மங்களா சாஸனமே யென்று கொள்வதில் குறையில்லை—என்று இவ்வளவு எழுதியிருந்தாலும் போதும். இவ்வண்ணமாக எழுதா மலும், இன்னின்ன பாசுரங்கள் இத்தலத்திற்கு உரியன என்று காட்டாமலும் "இத்தலத்தை திவ்யதேச மன்றென்று சொல்ல இயலாது" என்றெழுதி வைப்பதானது என்ன கருத்தினாலென் பதை விவேகிகள் உய்த்துணர்க.

தேவப்பெருமாளும் மணவாளமாமுனிகளும்

16. இதற்கடுத்தபடியாக "வடமொழி நூல்கள்" "தென் மொழி நூல்கள்" என மகுடமிட்டுத் தேவப் பெருமாள் விஷய மாக வடமொழி தென்மொழிகளில் அவதரித்துள்ள நூல்களைக் குறிப்பிட்டு வருகையில், ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்தில் சேராத வர்களும் விஷ்ணுத்வேஷிகளுமானவர்கள் இயற்றிய நூலையும், ஆசார்ய கோஷ்டியில் சேராத நவீந விகட கவிகள் இயற்றிய நூலை யும், களத்தூர் வீரராகவ முதலியாரியற்றிய நூலையும் குறிப்பிட்டி ருக்குமிவர்க்கு ஆசார்யஸார்வபௌமரான மணவாளமாமுனிகள்

இயற்றியருளின **தேவாதிராஜ மங்கள** நூல் நினைவுக்கு வரவில்லை போலும்; இந்த மங்கள நூல் இந்த தேவஸ்தானத்திற்கு அபூர்வ மானதன்று. இதைபற்றி நியாயாலய மறிந்த இதிஹாஸம் கேண்மின் ;

17. ஸ்ரீவைஷ்ணவ தேவாலயங்களுக்கு மிகவும் முக்கிய மானது அத்யயநோத்ஸவம். இது ஸகல ஆழ்வார்களையும் ஆசாரியர்களையும் எழுந்தருளச் செய்து இருபத்தொருநாள் நடத்து முத்ஸவம். முற்காலத்தில் இந்த தேவஸ்தானத்தில் தர்மகர்த்தம் பார்த்து வந்த வடகலை தாதாசாரியர்களுக்கு இம்மஹோத்ஸவம் தலைவேதனையாயிருந்தபடியால் எழுபது எண்பது வருஷங்களுக்கு முன்பு இவ்வத்யயநோத்ஸவத்தை அடியோடு நிறுத்தி விட்டார்கள். ஆழ்வாராசாரியர்களுக்கு மாஸ திருநக்ஷத்ரம் வருஷ திருநக்ஷத்ரம் முதலான எந்த விசேஷமும் நடத்தாமல் அறவே நிறுத்திவிட்டார்கள். அப்போது தென் கலையார்கள் இதைப்பற்றி நீதிமன்றங்களில் அடிக்கடி முறை யிட்டுக்கொண்டே யிருந்தார்கள். சில ஸமயங்களில் மாஜிஸ்ட்ரேட்டாக வருகிற அதிகாரிகள் தர்ம கர்த்தாக்களை யழைத்து "வைஷ்ணவக் கோவில்களுக்கு மிக வழகிய அனுஷ்டானமாகிய அத்யயநோத்ஸவத்தை ஏதுக்கு நிறுத்துகிறீர்கள்? இது நன்றா யில்லை; நடத்துங்கள்" என்று சொல்ல, அப்படியே நடத்துகிறோ மென்று அவ்வதிகாரிகளிடமொப்புக் கொண்டு, திருமங்கையாழ்வார், ஆளவந்தார், ஸ்ரீராமாநுஜர், கூரத்தாழ்வான், தேசிகர் ஆகிய இவ்வைந்து திருநாமங்களை மாத்திரம் எழுந்தருளச் செய்து அவ்வுத்ஸவத்தை நடத்துவதாக நிச்சயித்திருந்தார்கள், இந்த திவ்ய தேசத்தில் க்ரந்த நிர்மாண முகத்தாலோ கைங்கர்ய முகத்தாலோ ஈடுபட்டவர்கள் இவ்வைந்து திருநாமங்களே யென்றும், இவர்களை மாத்திரமே கொண்டு இவ்வுத்ஸவத்தை நடத்துவது யுக்த மென்றும் வாதிக்கத் தலைப்பட்டார்கள். தேவராஜாஷ்டக மருளிச் செய்தவரும் அநந்யஸாமாந்யமான அத்தாணிச்சேவகம் செய்தவருமான திருக்கச்சிநம்பிகளை இந்த ச்ரேணியில் அவர்கள் சேர்க்காதத்ற்குக் காரணமாக (அவர் தென்கலையானது பற்றி) இந்த தேவஸ்தானத்தைச் சேர்ந்தவரல்லரென்று பொய் சொல்லப் பட்டது. அது பொய்யுரையே யென்று நீதிபதிகளே முடித் திட்டார்கள்.

18. அப்போது நீதிமன்றத்தில் பிரபலமான விசாரணை ஏற்பட, தென்கலையார்கள் மணவாளமாமுனிகளின் வைபவ நூலாகிய யதீந்த்ரப்ரவண ப்ரபாவ மென்கிற வசன நூலை கோர்ட்டில் தாக்கல் செய்து, மணவாளமாமுனிகளும் தேவப்பெருமானை **தேவாதிராஜமங்கள** மென்கிற மங்களாசாஸநஸ்துதியினால் பாடினவரே யென்பதை நிரூபிக்க, இதை தர்மகர்த்தாக்கள் மறுக்க முடியாமல் திகைத்து நிற்க, அதிகாரிகளால் தீர்ப்பு செய்யப்பட்டதாவது, "இத்தலத்தைப் பாடினவர்களை மாத்திரமே கொண்டு அத்யய நோத்ஸவம் நடத்துவதென்று வடகலை டிரஸ்டிகள் கூறும் வாதம் விசித்திரமாயிருக்கிறது; அப்படியே ஒப்புக்கொண்டாலும், இத்தலத்தைப் பாடினவர்களுள் மணவாளமாமுனிகளும் சேர்ந்தவராகத் தீர்மானிக்கப்படுகிறபடியாலே அவரில்லாமல் நடத்தவிருக்கும் பகல்பத்திராப்பத்து உத்ஸவமானது கலஹாஸ்பத மாகையாலே 144 ஸெக்ஷன்படி தடை செய்யப்படுகிறது" என்று.

19. இவ்வண்ணமாக ஒரு முறையன்று, இரண்டு முறை தாதாசார்ய டிரஸ்டிகளின் முயற்சி நீதிபதிகளால் தடை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விஷயங்களை இந்த D.R. அட்வகேட் அறியாதரல்லர். நன்கு அறிந்தவரே. மணவாளமாமுனிகளின் அந்த மங்களாசாஸந நூலை வியாக்கியானத்தோடுங்கூட பலகால் ஸேவித்தவரே. யதார்த்தங்களை மறைத்து அயதார்த்தங்களையே ஸங்கோசமில்லாமல் எழுதி வரவேண்டுமென்பது இவருடைய தீக்ஷையாதலாலும், பல வருஷங்களாக இந்த தீக்ஷையையே இவர் அடிக்கடி பரிபாலநம் செய்து கொண்டு வருவதாலும், வெளிவரும் மறுப்புரைகளினால் தாமெழுதியது அப்ராமாணிகமேமென்று நெஞ்சார அறிந்து வைத்தும் திருப்பித் திருப்பிப் பழைய அபத்தங்களையே ஓயாமல் எழுதி மறுபதிப்பும் செய்துவருமியல்வினராதலாலும், தம்முடைய உக்திகளில் சில பாமரர்களாவது மயங்கட்டுமே மயங்கட்டுமே யென்றெண்ணியிருப்பவராதலாலும் இத் தன்மைகளுக்கேற்பக்காரியம் செய்துவருகின்றார். நம்வரததாதாசாருமப்படியே.

20. இந்த தேவாதிராஜமங்களம் இந்த தேவஸ்தானத்தில் ப்ரஹ்மோத்ஸவாதி ஸமயங்களில் நிகழும் "**அர்ச்சகர்களின்படிப்பு**" என்று ப்ரஸித்தமான விஜ்ஞாபனத்தில் இன்றளவும் இடையறாது அர்ச்சகர்களினால் விஜ்ஞாபனம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. கூரத்

தாழ்வான் போல்வார் வரதராஜஸ்தவாதிகள் அருளிச்செய்திருந் தாலும் மங்களாசாஸநரூபமாக ஒரு ஆசார்யரும் ஒரு ச்லோகமும் அருளிச் செய்யவில்லையே யென்று குறைபட்டு, அக்குறை தீர வேண்டியே மணவாளமாமுனிகள் இந்தமங்களாசாஸனஸ்துதியை யருளிச்செய்தது. பேரருளாளனும் இந்த ஸ்துதியினால் ப்ரஸந்ந னாகியே இந்த தேவஸ்தானத்தில் மாமுனிகளுக்கும் அவரடியார் களுக்கும் பலவாண்டுகள் எதிரிகளிழைத்த இன்னல்களை அறவே அகற்றி அந்நாள் தொடங்கி இந்நாள் வரை கைவிடாது காத் தருள்வது. இதில் ஐயமேதுமில்லை.

21. மணவாளமாமுனிகள் தேவப்பெருமானைப்பற்றியும், தேவப்பெருமாள் ஸன்னிதியிலுள்ள ஸந்நிவேசங்களைப்பற்றியும், ஸ்ரீ காஞ்சியிலுள்ள மற்றும் ஸகல ஸன்னிதிகளைப்பற்றியும் அருளிச் செய்துள்ள ச்லோகரூபமான ஸ்ரீ ஸூக்திகள் அவருடைய வைபவ நூல்களிலிருப்பவை உரையோடுங்கூட ஏற்கெனவே பலகால் அச் சிடப்பட்டிருந்தாலும், ஸகல பக்தர்களும் அநுஸந்தித்து உய்வதற் காக இது தன்னிலும் மேலே அநுபந்தமாகச் சேர்க்கப்படுகிறது. மாத்ஸர்ய மலிநஹ்ருதயரானவர்களுக்கு இதனால் பலனொன்றும் விளையாதாயினும் உண்மை பக்திமான்களுக்குப் பேருதவியாகு மென்பது எமது துணிபு. (இது, இந்தப் பதிப்பில் சேர்க்கப்பட வில்லை.)

22. இவர் தாமே நேற்று நந்தன வருஷத்தில் நடந்த வைசாகோத்ஸவ விசேஷங்களைப் பற்றி 'நந்த னோத்ஸவம்' என்று ஒரு சிறுநூல் வெளியிட்டுள்ளார். அதுவும் இந்த தேவஸ்தான கார்யா லயத்தில் கிடைப்பதாக வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றது. அதில், மூன்றாவது திருநாளாகிய கருடோத்ஸவதினத்து விசேஷங்களை யெழுதிவருமிவர்க்கு, அன்று நம்மாழ்வாருடைய சாத்துமுறை யென்பதும், தேவப்பெருமாள் அன்று நம்மாழ்வார் ஸன்னிதிக் கெழுந்தருளி ஆறுமணி காலம் ஆச்சரியமாக விபவங்கள் கண்ட ருளுகிறாரென்பதும் நினைவுக்கே அணுக வில்லையன்றோ? அஃ தொன்றுகொண்டே இவருடைய பக்தியின் கனத்தையும் பரமப்ரா மாணிகத்வத்தையும், தடஸ்தபாவத்தையும் உலகம் மிக மெச்சு கின்றதன்றோ. இவருடைய உள்ளூறிய பகைக்கு மணவாளமா முனிகளோடு நம்மாழ்வாரோடு அவரடியார்களோடு வாசியில்லை. அதன் காரணத்தை நாம் விவரிக்க வேணுமோ? இப்போது இவர்

D. R. விவாத வரலாற்றுச் சுவடியை வெளியிட்டது உண்மையில் உலகுக்குப் பெரும்பாக்கியமே. பல நூற்றுக்கணக்கான மருமங்களை நம்மால் உள்ளபடி உலகம் உணர்ந்து கொள்வதற்கு ப்ரஸக்தியை விளைத்தாரென்று உகப்போம்.

தேவஸ்தானமும் ஆழ்வார்கள் ஸன்னிதிகளும்

23. விவாத வரலாற்றுச் சுவடியில் " **3. பஞ்சப் பிராகாரங்கள்** " என்ற பகுதியின் கீழ் எழுதியுள்ளதாவது - "முற்காலத்தில் (ஆழ்வார் திருவீதி)பிராகாரத்தின் வடபுறத்தில் பெரியாழ்வாருக்கு ஒரு ஸன்னிதியும், தொண்டரடிப் பொடிகள் திருப்பாணாழ்வார் இருவர்களுக்கும் ஒரு ஸன்னிதியும் ஆக இரு ஸன்னிதிகள் இருந்ததாகவும், இப்பிராகாரத்தின் தென்கிழக்கு மூலையில் மேற்குப் பார்த்தபடி திருமங்கையாழ்வாருக்கு ஒரு ஸன்னிதியும், பிராகாரத்தின் தென்புறத்தில் திருமழிசைப்பிரானுக்கும் குலசேகராழ்வாருக்கும் சேர்ந்து ஒரு ஸன்னிதியும் முதலாழ்வார்கள் மூவருக்கும் மற்றொரு ஸன்னிதியும் இருந்ததாகவும் தெரிய வருகிறது. அவ்வைந்து ஸன்னிதிகளும் இப்போது இடிந்து போய் வெகு கிலமாகக் கின்றன" என்று இப்பேச்சுக்களில்எவ்வளவோசாயம்வெளிப்படும்.

24. மனமாரத் தெரிந்த உண்மைகளை மறைத்து எழுதப்பட்ட வாசகங்களன்றோ இவை. இவ்விடத்து வரலாறுகள் கேண்மின். மேலே குறித்த ஐந்து ஸன்னிதிகள் இருந்ததாகத் தெரிய வருகிறது—என்றெழுதியிருப்பது என்ன வார்த்தை. குறிப்பிட்ட ஸன்னிதிகள் ஐந்தும் நாளைக்கும் ப்ரத்யக்ஷமாகக் காணப்படுமவை. மண்கட்டிடமல்ல, செங்கல் கட்டிடமல்ல; கற்பாந்தமான கருங்கல் கட்டிடங்கள். ஸன்னிதிகள் சிறியவையல்ல; ஒவ்வொரு ஸன்னிதியும் பெரிதே. இடிந்துபோய் வெகு கிலமாகக் காண்கிற தென்பதும் தவறு. ஸன்னிதிக்குள்ளே போக்குவரத்துக்கு ப்ரஸக்தியில்லாதபடி முன்னிருந்த வடகலைட்ரஸ்டிகள் செய்தமையாலே உட்புறங்களில் புற்றும் புதரும் உண்டாகி ஸர்ப்பங்களுக்கு வாஸஸ்தானமாயிராநின்றதத்தனை.

25. கி. பி. 1842ல் இந்த தேவஸ்தானமானது அரசாங்கத்தாரால் வடகலை தாதாசாரியர்களிடம் ஒப்பிக்கப்பட்ட பிறகு தர்ம

ஹர்த்தாக்களான ஷெ தாதாசாரியர்கள் மிகச் சில வருஷங்களுக்குள்ளாகவே பல அதற்கணச் செய்கைகளைச் செய்யத்தலைப்பட்டு, முதன் முதலாக ஆழ்வார்களை உள்ளேயடக்கி அவர்களுடைய ஸன்னிதிகளில் வாசலில் மண் சுவரெழுப்பி முள்ளடைத்து வைத்திட்டார்கள். ஸமீபகாலத்தில் 35 வருஷங்களுக்கு முன் வில்லியம்பாக்கம் பையாக்கண்ணு தாதாசாரியர் என்பவரும், மேல்மா கிருஷ்ணஸாமி தாதாசாரியரென்பவரும் இந்த தேவஸ்தானத்தில் தர்மஹர்த்ரு பதவியை வஹித்திருந்தபோது "இந்த கோவிலில் எந்த ஆழ்வாருக்கும் ஒரு உத்ஸவமும் கிடையாது, ஒரு மரியாதையும் கிடையாது" என்று எழுத்து மூலமாக நியாயாலயத்தில் ஆக்ஷேபித்திருப்பதும், ஒரு ஆண்டாள் திருக்கல்யாணத்தில் பெரியாழ்வார்க்குப் பரிவட்டம்கட்ட, அதை மேலே சொன்ன பையாகண்ணுதாதாசாரியர் தட்டிப்போட்டதும், அவ்விதமாகவே திருப்பாணுழ்வாரிடத்திலும் அபசாரப்பட்டதும் இங்ஙனே மற்றும் பல சரிதைகளும் ரிகார்டுகளில் ஏறிக்கிடக்கின்றன. இந்த ஸன்னிதியில் ஆழ்வாராசாரியர்களுக்கு அத்யயநோத்ஸவமே கிடையாதென்று மூன்று கோர்ட்டு வரை வியாஜ்ஜியமாடித் தோற்றவர்களு மிவர்களே. இப்படி ஒவ்வொரு திவ்ய தேசத்திலும் உதாஹரிக்கத்தக்க சரித்திரங்கள் மஹாபாரத ராமாயணுதிகளுக்கும் மேலாகவுண்டு. ஐயமில்லை. அதிவாதமன்று.

26. இந்த தேவஸ்தானத்தில் தாதாசாரியர்கள் விசேஷமான திருப்பணிகள் செய்திருப்பதாக விவாத வரலாற்றுச் சுவடியில் எழுதப்பட்டிருக்கிறதல்லவா? மேலே விவரித்த திருப்பணிகளே உண்மையில் இந்த தேவஸ்தானத்தில் தாதாசார்யர்கள் செய்தவை. நாம் தெரிவிக்கும் எந்த விஷயமும் நியாயஸ்தான ரிகார்டுகளைக்கொண்டு ரூதலிக்கக் கூடியதே என்பது மத்யஸ்தர்களின் மனத்தில் திடமாகப் பதிந்திருக்கும். தாதாசார்யர்களுச்கு சிஷ்யரென்று ப்ரசித்தரானவிவர் D.R. ஸ்வாசார்யகுடும்பத்திற்குப் பெருமையை ரக்ஷித்து வைக்கவேணுமென்று பாடுபடுகிறூர். அவர்களின் பெருமைகள் ஸ்ரீ பெரும்பூதூர், திருப்புட்குழி முதலான விடங்களில் நடந்த நீண்ட காலத்து வியாஜ்ஜியங்களிலேற்பட்ட ரிகார்டுகளிலுங்கூட குன்றத்திட்ட விளக்குப்போல் ப்ரகாசிக்குமவை. அவை மிகவும் வயிற்றெரிச்சலான விஷயங்கள்.

27. ப்ரஸங்காத் முக்கியமான விஷயம் கேண்மின். கடைசியாக ஸ்ரீபெரும்பூதூர் ஜட்ஜ்மெண்டில்தான் தாதாசாரியர்களின் பிரபாவம் மிக விளங்கிற்று. அவ்விடத்தில் ஒருவிதமான கலஹமுமில்லாமல் நடந்து வந்து கொண்டிருக்கையில் வெகுநாள் கழித்து வடகலையார் சண்டைகளைக்கிளப்ப அபரிமிதமான வியவஹாரங்கள் நடந்தன. ப்ரஹ்மஸ்ரீ V. கிருஷ்ணஸாமி ஐயர் என்கிறவொரு பிரபல அட்வகேட் அங்கு வடகலையார்களுக்கு வக்கீலாக இருந்தார். அப்போது ஸ்ரீபெரும்பூதூர் வியாஜ்ஜியம் கடைசியாக ஹைகோர்ட்டில் இருந்தது. அந்த சமயத்தில், மேலே சொன்ன வடகலையார் வக்கீலான ஸ்ரீ கிருஷ்ணஸாமி ஐயரவர்கள் ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ் ஸ்தானத்தில் அமர்ந்தார். அப்போது ஹைகோர்ட்டிலிருந்த ஸ்ரீபெரும்பூதூர் ஸன்னிதி வ்யவஹாரத்தின் அப்பீல் அந்த கிருஷ்ணஸாமி ஐயருடைய பெஞ்சில் வந்தது. ஏற்கெனவே பல வருஷங்கள் வடகலையார்க்கு வக்கீலாயிருந்த இவருடைய பெஞ்சில் இந்த அப்பீல் நடக்கத்தகாதென்றும், இவரிடம் நடந்தால் நியாயம் தேருதென்றும் தென்கலையார் ஆக்ஷேபிக்கத் தீவிரமான முயற்சி செய்தும் பலிக்கவில்லை. அவரே விசாரிப்பதாக கேஸை எடுத்துக்கொண்டார். வடகலையார் நமக்கே வெற்றியென்று நிச்சயித்து ஆனந்தமாயிருக்கிறார்கள் ; தென்கலையார் கவிழ்தலையிட்டு வருந்திக்கிடக்கிறார்கள். ஜட்ஜ் கிருஷ்ணஸாமி ஐயரவர்கள் கேஸையெடுத்துக் கொண்டு அன்றே அலம்பிக் கவிழ்த்து விட்டார். அவர் நெடுநாள் வடகலையார்களுக்கு வக்கீலாயிருந்தபடியால் எல்லா ரிகார்டுகளையும் ஒன்று விடாமல் முற்றிலும் பார்த்தவராகையாலே ப்ராமாணிகராய் மனச்சாட்சியை மீறமாட்டாமல் எழுதினார்—

> "தாதாசார்ய குடும்பஸ்தர்கள் தங்களுக்குக் குலபரம்பரையாக வந்த ஸ்ரீசைலேச மந்த்ரத்தை விட்டு நாதன் மந்த்ரத்தை ஆதரிக்கத் தொடங்கினதுதான் இவ்வளவுக்கும் காரணம்; இதிலிருந்தே தாதாசாரியர்கள் தங்கள் கவுரவங்களை இழக்க நேர்ந்தது" என்று.

28. இந்த விஷயத்தை இதுகாறும் நாம் பல புத்தங்களில் பல தடவை எழுதியிருக்கிறோம்? மேலே குறித்த வாசகம் போன்ற பலபல வாசகங்களை த்வீ பாந்தரஸ்தர்களான பெரிய பெரிய ஜட்ஜி

கள் திருமலை திருப்பதி ப்ரிவிகவுன்ஸில் தீர்ப்பு முதலியவைகளில் அபரிமிதமாக எழுதியிருந்தாலும் அதைவிட மேலே உதாஹரித்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயர் திருவாசகத்திற்கு மஹத்தான கௌரவ முண்டு. எதனுல்? அவர் பத்தெட்டு வருஷகாலம் வடகலையார் களுக்கு அந்தரங்க வக்கீலாயிருந்து, அவர்களிடம் பல ஆயிரக் கணக்கான ரூபாய்களைப் பெற்றிருந்து ரிகார்டுகளை எழுத் தெழுத்தாகப் பார்த்திருந்தவராகையாலே உள்ளதை உள்ளபடி தெரிந்து கொண்டு எழுதினுர். இது அவராகவா எழுதினது? தெய்வமன்றே எழுதுவித்தது. இதைக் கண்டு வைத்தும், அந்த தாதாசார்ய குடும்பஸ்தர்களுக்கு மணவாளமாமுனிகளின் திருவடி களில் அபசாரபுத்தி இன்னமும் நீங்கவில்லையே. அவர்களை ஆசார்ய ராகக் கொண்டவிந்த D. R. ர்க்கு வேறு வகை எங்ஙனே வரும்?

நடாதூரம்மாள் கோஷ்டி

29. இந்த தேவாலயத்தில் நடாதூரம்மாளென்னும் ஆசாரியர் ஸ்ரீபாஷ்ய ப்ரவசனம் நடத்தியருளினுரென்பது ப்ர ஸித்தம். அந்த ப்ரவசநகோஷ்டி நடந்தது எவ்விடத்திலென்னில், திருமலைக்கு ஏறும் போது படிக்கட்டு இரண்டு பத்தியாக இருக்கிற தல்லவா? எந்த பத்தியில் ஸத்ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களான மஹான்கள் அந்நாள் தொடங்கி இந்நாள் வரையில் அடியிடுவதில்லையோ அந்த பத்தியில்தான் நடந்தது. அது ஸ்ரீபாஷ்யகாலக்ஷேபம் நடந்த விடமென்கிற கௌரவம் தோற்ற அவ்விடத்தை நோக்கி அஞ்ஜலி செய்துவிட்டு மற்றொரு பத்தியின் வழியாகவே திருமலைக்கு ஏறுவதும் இறங்குவதும் தொன்றுதொட்டு நிகழும் வழக்கம். கோவில்களெல்லாம் அவைதிகங்களென்று பழித்துக் கொண்டு விலகியிருந்த வகுப்பினர்கள் காரணுர்த்தமாகக் கோவி லில் பிரவேசிக்க ஆரம்பித்து தேசிக ஸம்பந்தத்தையும் ஆவாஹநம் செய்துகொண்ட பிறகு அனேக விபர்யாஸங்கள் செய்யத் தலைப் பட்டு இந்த அம்மாள் கோஷ்டி விஷயத்திலும் ஒரு விபரீத ப்ரசாரம் செய்யத் தொடங்கினுர்கள். ஹஸ்திகிரியின் மேலே வைய மாளிகை ப்ரதக்ஷிணத்தில் அம்மாளுடைய ஸ்ரீபாஷ்யப்ரவசந கோஷ்டி நடந்ததாக ஒரு கல்பனை ஏற்பட்டது.

28. அவ்விடத்தில் இருந்து ப்ரவசநம் நடத்துவதற்கு ஒரு வித ஸௌகர்யமும் கிடையாது; ஸர்வாத்மநா அஸௌகரியமே. ஒளிபரந்த கீழ்ப்படியில் நடந்த கோஷ்டியை மேலே இருட்டிடத்தில் நடந்ததாக ப்ரசாரம் செய்யத்தொடங்கினதற்குக் காரணம்—கீழே சித்திர மெழுதுவதற்கு ஸௌகரிய மில்லாமையும், மேலே அதற்கு ஸௌகரியமிருந்ததுமேயாம். திருமலையில் பெருமாளை ஸேவிக்கப் போகிறவர்களெல்லாரும் முதன் முதலாக அந்த பக்கம் திரும்பிச் சென்று நமஸ்கரிப்பது 900 வருஷத்திய வழக்கம். மணவாளமாமுனிகளருளிச்செய்த மங்களாசாஸனத்தில் "ஸ்ரீ காஞ்சீ பூர்ணமிச்ரேண ப்ரீத்யா ஸர்வாபிபாஷிணே, அதீதார்ச்சாவ்யவஸ்தாய ஹஸ்த்ய த்ரீசாய மங்களம்" என்றபடி திருக்கச்சி நம்பிகளோடு அர்ச்சாவதார ஸமாதியைக்கடந்து கலந்து பரிமாறினவிடம் அது — என்பது பற்றியே அங்குள்ள கச்சிவாய்த்தான் திருமண்டபத்தை நோக்கிப் பெரியார்கள் நமஸ்கரிப்பது. அம்மாள் கோஷ்டி அவ்விடத்தில் நடந்ததென்பது அத்யந்த நவீநப்ரவாதம். அஸம்பாவிதம்.

29. *துஷ்யது ந்யாயேந அவ்விடத்திலேதான் அம்மாள் கோஷ்டியென்று இசைந்தாலும், ஸ்வாமிதேசிகனுக்கு அம்மாள் கோஷ்டியில் உண்மையாக நடந்த ஆசீர்வாதம் அவ்விடத்திலன்று என்பது நிர்விவாதமான விஷயம். தேசிக திவ்ய சரித்ரத்தைத் தெரிவிக்கும் நூல்களில் வேதாந்தாசார்ய விஜயமென்கிற ஆசார்ய சம்பூக்ரந்தம் தலைமை பெற்றது; மிகவும் ப்ராமாணிகமானது. அதில் மூன்ருவது ஸ்தபகத்தில் (பக்கம் 28ல்) ஆருவது கத்யத்தில் "அத கதாசித்...வாதிஹம்ஸவாரித: வரததேசிகஸ்ய ஸத நம் ப்ரதஸ்தே'—ஒருநாள் கிடாம்பியப்புள்ளார் நடாதூரம்மாளுடைய திருமாளிகைக்குப் புறப்பட்டார்" என்றும், முப்பத்தொன்பதாம் ச்லோகத்தில் "அகாரம் வரதார்யஸ்ய ஜகாஹாதே ஜவேந தௌ" அப்புள்ளாரும் (சிறுவயதினரான) தேசிகரும் அம்மாளுடைய திருமாளிகையைச் சேர்ந்தார்கள்" என்றும் ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அம்மாள் தேசிகனை ஆசீர்வதித்ததும் அதில் உடனே எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் தேசிகர் அம்மாளுடைய ஆசீர்வாதம் பெற்றது அவருடைய திருமாளிகையிலேயேயல்லது ஹஸ்திகிரியின் மேலன்று என்பது ப்ரபல ப்ரமாணஸித்தமாயிற்று.

30. இவ்வுண்மையை நாம்தெரிவிப்பதற்குக் காரணம் தேசிகத்வேஷமென்று நவீனர்கள்நினைத்தாலும், அவ்வோ சரித்திரத்தை உள்ளது உள்ளபடியே உணர்த்தவேணுமென்பது தவிர வேறில்லை. ஸ்ரீராமாநுஜர் ஹஸ்திகிரியில் எழுந்தருளியிருந்து ஸ்ரீ பாஷ்யமருளிச் செய்தாரென்று ஒருவர் எழுதினால் அதையும் நாம் கண்டிக்கத்தான் நேரும். அது ஸ்ரீராமாநுஜ த்வேஷத்தினால் என்று யோக்யர்கள் சொல்லார்கள். அப்ராமாணிக கதைகளை யெழுதுவதனால் தேசிக பக்தி ஸித்திக்கமாட்டாது; அப்படிப்பட்ட தப்புக் கதைகளைக் கண்டிப்பதனால் தேசிகத் வேஷம் வந்து புகாது.

31. விவாத வரலாற்றுச் சுவடியெழுதினவர் பெரும்பாலும் தவறான பொய்யான ஐதிஹ்யங்களையே எழுதக்கற்றவராதலாலும், அவற்றை ஒருகாலன்றிக்கே பல காலுமெழுதுகிறவராதலாலும் மேலே ப்ரஸ்தாவித்த பொய்க்கதையை இதுவரை இவர் பல தடவை யெழுதி வெளியிட்டுள்ளார்; அப்போதப்போது மறுப்பும் வெளிவந்தே யிருக்கிறது. ஒரு ஸூ கார்த்திகைமீ பரணி தீபத்தன்று இவர் வெளியிட்டவொரு சிறு புத்தகத்திலும் இந்த பொய்க் கதையுள்ளது. அப்போதே அதே மாதத்திலேயே அம்ருதலஹரி 136ல் விரிவாக இது மறுக்கப்பட்டு முடிந்திருக்கிறது. அதை இவர் பார்த்ததற்கு ஒரு பலன் கண்டோம். அதாவது, ஷை பொய்க் கதையை இப்போது எழுதுகையில் "அம்மாள் தமது சிஷ்யர்களுக்கு ஸ்ரீ பாஷ்யத்தை இந்த ப்ராகாரத்தின் இந்தக் கிழக்கு பார்சுவத்தில்தான் காலக்ஷேபமாகச் சொல்லிக்கொண்டு வந்தாராம்" என்று எழுதியுள்ளார். 'வந்தாராம்' என்பதனால் இந்தக் கதையைக் கல்பனை செய்தவர் தாமல்லவென்று காட்டுகிறபடி.

அன்பர்களே!, தொடர்ந்து எழுத வேண்டிய விஷயங்கள் எண்ணிறந்தவையுள்ளன; எழுதிப்பயனென்கொல்? தற்காலம் இவ்வளவோடு நிற்போம். அவசியமேற்படும்போது எதையும் உபேக்ஷியாமலும் விரிவுக்கு அஞ்சாமலும் எழுதுவோம்.................

* வரதன் ஸன்னிதி வரலாற்றுச் சுருக்கம் முற்றிற்று *